

"UKRAINIAN TOILER"
339 Bathurst St.
Toronto 2-B, Ontario.
TELEPHONE — WA. 4133

РОБИТНИК

On the Foundation
of Christianity
The Ukrainian Toilers
Shall Build
A Prosperous Future!

5 ц. — ЗА ЧИСЛО — 5 ц.

5 ц. — PER COPY — 5 ц.

UKRAINIAN TOILER

Рік XII. Число 19

П'ятниця, 11 травня, 1945

TORONTO, ONTARIO.

Friday, May 11, 1945

Vol. XII. No. 19

ВІЙНА В ЄВРОПІ СКІНЧЕНА

Зеворуження в Галифаксі

Ані одна крамниця в серед-
місті не залишилась цілою
військово положення. Напру-
ження між Совстами а зах.
Союзниками зростає

Святкування Дня Перемоги
над Німеччиною відбулось у
цілій Канаді достойно. Ні в То-
ронті, ні в інших більших міс-
тах не зареєстровано ніякого
заколоту. Не так було в Гали-
факсі й кількох інших, менших
містах Нової Скошії.

Вістка про закінчення війни
в Європі збурнула населення
Галифаксу на вулиці. Товпа,
підбурена, мабуть, агітатора-
ми, зачала розбивати й грабу-
вати. Появились пожежі, під
час коли поліція цивільна й
військова змагались, щоб за-
вести лад. У місті проголоше-
но виймковий стан від 8 год.
ввечір.

Пізно вночі мин. понеділка
зареєстровано вже було дбоє
вбитих і сотки ранених. Голов-
на ділова ділянка міста пред-
ставляла собою одну масу по-
битих вікон та потовченого
скла. Десятки п'яних людей у-
скакували крізь побиті шибки
до середини крамниць і виска-
кували обюшені кровю від по-
різань склою. Товпа порозби-
вала й розграбила горільчани
склади. Участь у розрухах бра-
ли цивільні й моряки. Лічниця
Королівської Канад. Флоти за-
повнена раненими й потовчени-
ми. Один моряк, є непотверд-
жена вістка, убитий, другий
помер від перелою.

В інших містах

Подібне, тільки на менші роз-
міри, діялось у Кентвілю й Сид-
ній, де воляки, моряки й цивіль-
ні порозбивали горільчани скла-
ди. У Кентвілю військо бунтів
розігнало, у Сидній обмежи-
ло ім район, бо розігнати тов-
пи не вдалось. Але в Сидній
грабунків на більшій розміри,
як у Галифаксі, не було.

У Галифаксі заколотники
порізали електропроводи. Роз-
рухи, що спинились були на
деякий час у понеділок, вибух-
ли з новою силою мин. вівтор-
ка й тягнулись до пізньої ночі.
Шкід обчислюють на околом
один мільйон доларів. Моряки
кажуть, що це для „протесту”
й „лімсти” за те, що місто по-
гарно з ними обходилось. По-
парках повно горілки, пива,
повно п'яних. По вулицях пов-
но заколотників: цивільних,
моряків, „квачок”, „вренок”,
морячок із флоти, з пляшка-
ми в руках, які, потягаючи час-
до-часу з пляшки, кричали й
робили все, що їм подобалось.
По вулицях валялось повно
черевиків, плащів, харчових
продуктів розкиданих під час
грабунків. Трамваї перестали
їздити, автомобілі також не
їздили, бо повно скрізь натов-
ченого скла. Були поважні
бійки, коли п'яна товпа зачала

ставити спротив військ. полі-
ції, коли поліція пробувала за-
колотників арештувати.

Міжнародне положення

На міжнародній арені ще
більше загострилось напружен-
ня між Росією й Британією-
Америкою, коли Молотов, на-
решті, по поверх місячним за-
спокоюванні признався, що ті
16 представників Польщі, які
вийхали були до Москви на пе-
реговори, сов. влада арештова-
ла, „з міркувань безпеки”, і
декотрих із них поставив на
суд „за саботаж” назадах чер-
воної армії.

По таким оголошенні пред-
ставники Британії й Америки
оголошили гостру заяву, що пе-
реговори в справі Польщі пе-
рервані, аж до часу, як Росія
задовільно поладнає цю спра-
ву. Тим часом Москва справи
не вяснює а Молотов мин. се-
реди залишив Сан Франсиско,
передаючи провід сов. делега-
ції амбасадорові Громико. Вій-
хали з Сан Франсиско також
амбасадори в Москві Британії
й Америки: Аверел Гарман і
Сир Арчибалд Кларк Кер.
Справа Польщі залишилась не-
поладнана. Відїздючи, Моло-
тов сказав в промові по радіо:
„Ми виграли цю велику пере-
могу під проводом великого
Сталіна й будемо далі йти
вперед до тривалого мира.”

Заява Стетінюса: „За остан-
ній місяць ми запитували сов.
уряд про донесення, що певне
число польських демократич-
них провідників зійшлись на
переговори з сов. владою в
другій половині березня. Тепер
п. Молотов повідомив урядово
п. Ідена й мене, що провідники

ці зістали арештовані під ос-
карженням „диверсійної діяль-
ности проти червоної армії.
Ми довідавшись по довгим за-
пізненні про цей занепокоюю-
чий випадок, висловили п. Мо-
лотову наше велике зацікав-
лення цією справою й зажада-
ли від п. Молотова повного
спису арештованих і повного
вяснення справи.”

Заява Ідена: Подібну заяву
оголосив і предст. Британії п.
Іден, підкреслюючи що уряд-
во оголошення появилось по
довгим запізненні і також ого-
лошуючи, що переговори про
Польщу перервані.

Москва мовчить. Московське
радіо, оголошуючи про ареш-
товання цих поляків сказало,
що їх 16, а не 15, і за-
кинуло Британії, що вона на-
вмисне замовчувала того 16-
го, ген. Окулицького, який був
організатором саботажу наза-
дах черв. армії, який спричи-
нив смерть поверх 100 черво-
них вояків.

НЕ СЛУХАЮТЬ УРЯДУ —

Президент Труман упова-
жив мин. тижня краевого се-
кретаря Айкеса перебрати під
управу уряду захоплені страй-
ком копальні антрациту в Пен-
силвенії а робітникам наказав
вертати до праці. Не зважаючи
однак на розпорядок Айкеса,
72,000 робітників його не по-
слухали й копальні далі дар-
мують.

Німеччина Під- далась Без- умовно

За наказом „фірера” Дені-
ца, німці мали зложити
зброю о год. 11 передп. дня
8 травня. У на руїнах Берлі-
ну підписано кінцеву під-
дачу

У неділю, дня 6 травня, о
год. 8.41 за детройтським чис-
ленням часу, або о год. 2.41 по
опівночі в понеділок за Фран-
цузьким численням, Німеччи-
на піддалась безумовно Союз-
никам по завзятій війні, яка
тривала 5 років, 8 місяців і 6
днів. Акту підпису доконано в
Раймсі, у школі, де був постій-
ген. Айзенговера. За Німеччи-
ну підписав генерал-поручник
Густав ґюдл, новий начальник
штабу нім. армії, а за верховну
команду Союзників генерал-
поручник Вольтер Бедел Смит,
начальник штабу ген. Айзенго-
вера. Підписав також ген. Су-
слопаров за Росію й генедаль
Франсуа Севере за Францію.
Підпису Британії не було.

По оголошенні Деніцом на-
шуючи тамошне повстання че-

хів. Німці із Норвегії перехо-
дять масово до Швеції, де їх
казу спинити вогонь, німці би-
лись ще даліше в Празі, зду-
шведи роззброюють і відси-
лають до таборів. Деніц нака-
зав німцям не нищити ні під-
водних чорнів, яких німці ма-
ють околом 300, ані інших ко-
раблів воєнних чи торговель-
них, тільки віддати цілі Союз-
никам. За наказом Деніца, гар-
мати мали втихнути о год. 11
передпол. (5 по пол. за дегр-
часом) у вівторок.

Кінцеві точки піддачі подик-
товано німцям на руїнах Бер-
ліна, у Військ. Академії при
Фрідріхштрассе, 10 годин по-
тім, коли прем'єр Чорчил і пре-
зидент Труман проголосили
що війна в Європі скінчена. У
Берліні від сторони Німеччини
підписав пол. маршал Віль-
гельм Кейтель, начальник нім.
високої команди, у присутнос-
ти сов. маршала Жукова, нач.
маршала летунства Сира Арту-
ра Тедера, заст. начальн. коман-
данта на Заході; ген. Спааца
від Америки й генерал-поруч-
ника Жана де Лятре де Тасіні,
команданта Першої Франц. Ар-
мії.

У заклик до німецького на-
роду Деніц оголосив, що нац-
істична партія зістала відділе-
на від німецької держави й „за-
лишила сцену своєї діяльнос-
ти.” Так неславно провалилась
нац-істична партія, яка обіщо-
вала „1,000 років панування
для німців, як „вищої раси”,
полишивши за собою таку ру-
їну, якої Німеччина ще не мала.

Загоріліці

До мин. среди підда-
лись німці: на островах в Англ.
Каналі, у пристанях понад Біс-
кайським Заливом і над Кана-
лом, на Додеканезах; не підда-
лись ще були німці на Креті.
Знехтовали однак наказом про
піддачу німецькі війська в Че-
хії, бомбардуючи міста:
Прагу охоплену повстанням,
Мельнік і Краюпи. До міст
цих уже ввійшли були червоні
війська. Сов. старшина, про-
мовляючи через повстанське
радіо сказав чехам, що черво-
на армія прийшла їх тільки
визволити від німців і не має
наміру накидати чехам уряду.
Мельнік є 17 миль напівніч від
Праги, Краюпи 11 миль на
півн. захід. від Праги.

Даліше не піддалися були
ще мин. среди німецькі зав-
зятці на острові Борнгольм в
Півн. Європі, і околом 100,000
війська в півн.-зах. Латвії. Ті
оголосили, що наказу про під-
дачу не визнають. Усіх німців,
що відмовились зложити
зброю, Союзники будуть ува-
жати за бунтарів і відповідно
з ними поступати.

Зловили Герінга

Америк. Слома Армія зловила
райхсмаршала Герінга й пол.
маршала Кесельрінга. Герінг
каже, що він був засуджений
Гітлером на ростріл дня 4 квіт-
ня, тому ховався. Передав себе
в руки нової поліції в Осло.
Відкун Квіслінг, б. прем'єр
Норвегії за Гітлера. Так само
кількоро членів його кабінету.
Перша Канад. Армія має в себе
Артура Зайс-Інкварта, що пере-
дав Австрії нац-істам. У пів-
нічній Італії арештовано дру-
жину Мусоліні, Рахелю Мусолі-
ні, і її двоє дітей.

Полковник Анатолій Пілугін,
звітовик „ТАСС” - у повідом-
ленні, що сов. генерал, якого
прізвища не подає, знайшов
в руїнах Берліну тіло
подібне до Гітлера. Тіло було
пірване кулями й побите. Чер-
воні однак ще непевні, чи то
Гітлер, бо то може бути, ка-
жуть, його двійник.

ПРЕДСТАВНИКИ У.К.К. В САН ФРАНСИСКО

Делегація Українського Кон-
гресового Комітею Америки в
складі: Степан Шумейко, Бог-
дан Катамай, проф. Ол. Гранов-
ський і Іван Петрушевич при-
була да Сан Франсиско, щоб
узв'язку з міжнароднього кон-
ференцією заступати, де тре-
ба, а справу незалежності
українського народу, і від по-
неділка, дня 30 квітня, зачала
свої старання.

Тим часом, хоч делегати від
підсоветської України ще не
прибули, то їх уже вибрано до
комісії, зарезервувавши для
місце провідництва в комісії
укладання введення до консти-
туції Міжнародної Організації
Мира. Це введення має бути
накресленням засад, на яких
ця організація має бути збудов-
ана. Представникові Білоруси
зарезервовано місце секретаря
комісії для надбудівки самої
Організації Мира.

Купуйте Бонди Перемоги!

Вісти Про Україну

ЗГОЛОШЕННЯ СОВЕТСЬКОЇ УКРАЇНИ НА КОНФЕРЕНЦІЮ В САН ФРАНЦИСКО

У четвер, 26 квітня, за звіт-домленням агенції Асошіейтед Прес, між делегатами на міжнародно конференцію в Сан Франсиску кружляли згоди-шення Советської України й Советської Білоруси за право участі в конференції. Тут подаємо в перекладі з англійського тексту зголошення, яке в газетах подано як

„Українська Деклярація“

До Дедегатів Конференції СОЮЗНИХ ДЕРЖАВ:

Заява уряду Української Советської Соціалістичної Республіки:

В імені уряду Української Советської Соціалістичної Республіки маємо честь зголосити ось таку заяву до конференції Союзних Держав, яка відбувається в Сан Франсиско з метою, щоб створити міжнародно організацію миру й безпеки.

Українська Советська Соціалістична Республіка на підставі своєї конституції з 30 січня, 1937, і ревізії та поправок до конституції прийнятих Найвищою Радою Української Советської Соціалістичної Республіки дня 4 березня, 1944 р., відзискає своє право, яке вона мала передтим а якого зрелася добровільно в користь Союзу Советських Соціалістичних Республік в р. 1922, а це, щоб навіяти безпосередні зв'язки з закордонними державами; закласти з ними умови й висилати незалежні представництва на міжнародні конференції й до створених ними міжнародних установ. Це також цілком годиться з конституцією ССРСР і з конституційними актами Верховної Ради УССР з дня 1 лютого, 1944 р. Українська Радянська Соціалістична Республіка з населенням понад 40,000,000, є одна з найбільших європейських держав.

Україна положена на південно-західній межі Советського Союзу упродовж лише останніх тридцять років стала предметом численних чужинних наїздів, які нанесли українському народові необчислимий терпіння. Тому Українська Радянська Соціалістична Республіка належить до держав, які найбільш заінтересовані в тому, щоб забезпечити себе перед нападами наїзників. Україна нераз була предметом кривавих нападів наїзників, які століттями намагалися завойовувати собі її землі й робучу силу, присвоїти собі її господарські багатства й поневолити її нарід.

Цілий світ знає про це чим причинився український нарід до поразки спільного ворога Союзних Держав. Загально відома є впертість і героїство, яке український нарід укупі з іншими народами Советського Союзу виказав і даліше викazuje в своїй боротьбі против німецьких фашистських наїзників, як теж і витривалість, з якою він обороняв свої великі міста — Київ, Одесу, Харків, а також містечка й села України. Його партизанський рух, який підривав силу ворога й торощив шляхи сполуки на за-дах, також добре відомі як і ті жертви, що їх цей нарід клав в своїй боротьбі против спільного ворога. Досить пригадати, що впродовж останнього наїзду на Україну німецькі орди наробили шкоди українському народові на кілька мільярдів (біліонів) доларів, вгубили кілька мільйонів мирних громадян і вивезли більше ніж три мільйони людей у німецьку неволю.

Отже, коли український на-

рід зложив такі жертви в цій війні й віддав всі свої матеріальні багатства на знищення ворога; коли його вояки творять найменше одну п'яту частину бойової сили Советського Союзу й усіх інших народів, що боряться проти спільного ворога, — то це лише природне, щоб він у нагороду за це все дждався тривалого мира, а по закінченні переможної війни, щоб мав право завести в себе такий лад, який забезпечив би його й інші миролюбні народи перед новим воєнним лихоліттям.

Уряд Української Радянської Соціалістичної Республіки переконаний, що Україна, яка брала визначну участь у відбитті ворога своїм численним людським матеріалом і своїми матеріальними багатствами, зможе теж причинитися до закріплення мира й до вдержання загальної безпеки.

З вище згаданих причин, уряд Української Радянської Соціалістичної Республіки хоче від себе причинитися до створення гарантій для мира й безпеки по війні, як для свого власного народу, так і для інших народів, і тому рішився передати конференції Союзних Держав заяву з висловом бажання приступити до світової організації для безпеки в характері держави-основателки й узяти участь у нарадах конференції Союзних Держав в Сан Франсиско.

Н. Хрущов,
Голова Ради Народних Комісарів Української Радянської Соціалістичної Республіки;

Д. Мануїльський,
Народний Комісар Закордонних Справ Української Радянської Соціалістичної Республіки.

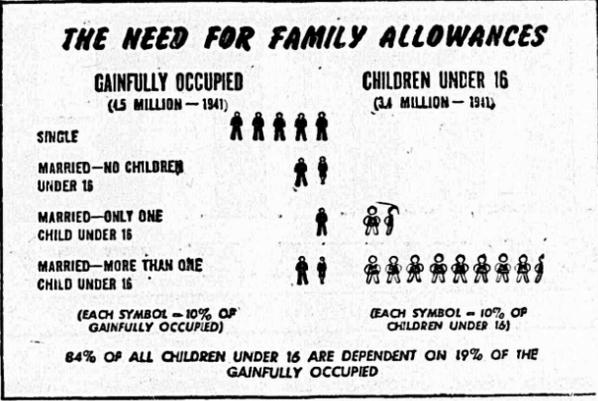
ПОЛЯКИ САМИ КУШАЮТЬ ГІРКОЇ

Лондонські польські кола з жахом приглядаються тому все му, що діється в економічній ділянці життя в теперішній Польщі під пануванням просоветського уряду в Варшаві. Дня 24 серпня уряд варшавський оголосив декрет за яким польський злоти рівняється советському рублеві. Це б то, започатковано кроки, щоб зєдинити польську й советську економічні системи вєдино.

Педд війною, кажуть лондонські поляки, польський злоти рівнявся сімом а то й вісьмом сов. рублям; під час війни ріжниця ця стала ще більша. Крім того, життєва стопа навіть у найбільшій селі польським була вижча, як у Советсах (сумніваємося; думаємо, що така сама). Одночасно зо зриванням золотого й рубля випущено нові паперові гроші за підписом „Польського Краєвого Банку“, установи, що вдійсно не існувала й не існує.

Дня 15 січня, 1945, польський комітет оголосив новий важний декрет: відтягнув із обігу так звані „краківські злоти“ (друковані німцями організованим Випускним Банком у Кракові) і відтягнув також сов. рублі. Але „краківські злоти“ перестали мати вартість уже по 28 лютого, а рублі мали залишитися в обігу ще до 15 січня, 1945.

За декретом, виміняти на нову валюту можна найбільше 500 старих злотих („краківських“). А що в Польщі тепер страшенно підскочили ліни, то 500 злотих не вистає навіть на два дні життя для родини. Дек-

З Департаенту Народнього Здоровля й добробуту, про потребу допомоги для родин.

рет цей рівняється конфіскації всяких ошадностей, які люди мали, і нищить приватний почин. Знищення приватного почину прискорить заведення державного капіталізму, кажуть лондонські поляки. Такий самий декрет видав був сов. уряд в себе, у 1918 році, уневажнюючи так звані рублі царські й „керенки“.

Західні околиці Польщі, де вживано німецьких марок, ще більше потерпіли. Люблинський комітет встановив розцінку за польського золотого дві нім. марки. Отже сума, що її дозволено було виміняти на нову валюту, була ще менша: около 250 злотих.

Польському населенню червоної обіцяли дати харчів і їх не то що ніколи не дали, але ще й дозволили своїм воякам посилати до дому 11-фунтові пакуки з харчами. А що сов. вояків в Польщі мільйони, то місцеве населення мусить терпіти голод.

(Може тепер зрозуміють поляки як то погано вони робили, коли заборонили українцям купувати парцельовану землю, поселяючи на ній мазурів — Ред.)

МОСКВА СПУСКАЄ З ТОНУ

Польська справа набрала нової закраски.Закордонні секретарі Стетініус і Іден були немало здивовані, коли Молотов натякнув в Сан Франсиско, що прем'єр Чорчил уже від кількох днів умовився зо Сталіновим, щоб запросити на переговори до Москви б. польського прем'єра Міколайчика, якого Москва годиться прийняти до складу польського уряду в Варшаві.

Здивувались обидва закордонні секретарі з причин: перше, що вони знали, що за Міколайчиком власне обстоювали Британія й Америка, щоб його запросити до уряду, а Росія вже від кількох місяців тому рішуче противилася, і, друге, що ані Молотов, ані ніхто з сов. делегатів не висловив ніякого спротиву против поправок до умови в Домбартон Овкс, які внесли британська й американська делегації.

На конференції в Сан Франсиско сталася ще одна гідна завваги подія. Австралійський представник, Д-р Герберт В. Іват, сказав на пресових зборах, що його делегація представила поправку до умови про право спротиву тої з вели-

ких держав, що була б оскаржена, як напасник. Право це мало б стати неважне, коли дві третини членів Ради Безпеки, включаючи три великі держави, два рази проголосують, що держава ця справді напасник. Друга поправка є така:

„Щоб усі члени зложили зобовязання шанувати територіальну непорушність і політичну незалежність інших держав-членів.“ Поправка ця важна — коли її прийме Конференція — для України, яка щойно зістала визнана 46 державами незалежного державою в складі СССР. і запрошена на конференцію.

ВОРОЖИТЬ ПРОВАЛ КОНФЕРЕНЦІЇ

Новийменований новим фірером Німеччини, Деніцом, закордонний міністр на місце фон Рібентропа, Кросірк, у своїй першій промові по радіо до німецького народу заявив, що Німеччина все ще стоїть перед лицем „найважчої проби цієї війни.“ Повторив заяву Деніца, що Німеччина буде даліше битися против комунізму а коли Союзники будуть їй у цім перешкоджати, то вона мусить і проти них боронитися, але тоді це буде їх боротьба за поширення комунізму в Європі. Одночасно Кросірк предсказав, що конференція в Сан Франсиско провалиться.

РЯТУЮТЬ ГОЛОДНУ ГОЛЯНДІЮ

По смерті Гітлера британці зачали скидати на Голяндію з літаків тонами харчі для тамошнього голодуючого населення. Німці не противились. А на другий день відбулося побачення союзних фронтових командантів з німецькими командантами й поживи скоро зачали везти на трюках а німці помагали перевозити через свої лінії. І витворилось цікаве положення: ворожі кораблі, британські із Антверпії вивантажували тисячі тон поживи на території свого ворога, в опанованій німцями Роттердамі, — щоб харчувати населення на території ворога. Подібне роблять літаки, скидаючи харчі з повітря, бо харчове положення в Голяндії стало аж надто вже небезпечне. Тепер Союзники мають у пляні довозити щонайменше 7,000 тон щоденно.

На чолі делегації із сторони

TORONTO, ONTARIO

УКРАЇНСЬКЕ ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ В ТОРОНТІ
CARDINAL & SON
 FUNERAL DIRECTORS & EMBALMERS
 ГАРНА КАПЛИЦЯ
 366 Bathurst St. (проти Шантало) — Toronto, — WA. 9954

ЗАМОВЛЯЙТЕ ХЛІБ, ПАЇ КЕЙКИ І ВСЯКОГО РОЛА ПЕЧИВА НАЙЛУЧШОЇ ЯКОСТІ В НАЙБІЛЬШІЙ УКР. ПЕКАРНІ ТОРОНТА.
BEAVER BREAD LIMITED
 103 Lightbourne Ave. — Telephone: LL. 7445

BEAVER BEDDING & UPHOLSTERING COMPANY
 Словянська Гуртівня Меблів і Робітня.
 ЧЕСТЕРФІЛДИ, СТУДІО-СОФКИ, БЕД-РУМ СЕТИ, КУХОННІ СЕТИ, РАДІА, ПРАЛКИ, КУХНІ, МАТЕРАЦІ І Т. П. ПО КОНКУРЕНЦІЙНИМ ЦІНАМ. ПЕРІЄКА ВСІЛЯКИХ СТАРИХ МЕБЛІВ ЗА ГОТІВКУ АБО НА ВИГІДНІ СПЛАТИ!
 2605 Dundas St. West, — Toronto, Ont. — Phone: JU. 3811

Похоронне Замедення, Що Десятками Літ Обслуговує Чесно Українське Громадянство Торонто й Околиць:
HARRY R. RANKS COMPANY
 FUNERAL DIRECTORS
 ДЕШЕВІ ОПЛАТИ ПОХОРОНУ, ВІД \$55 В ГОРУ!
 455 Queen St. W., — Toronto, Ont. — WAverly 5370

Одинока Українська Молодочарня в Торонті.
ROGERS DAIRY LTD.
 Доставляємо до домів, ресторанив та склепів; молоко, сметану, сир і масло.
 459 Rogers Road. JU. 7193

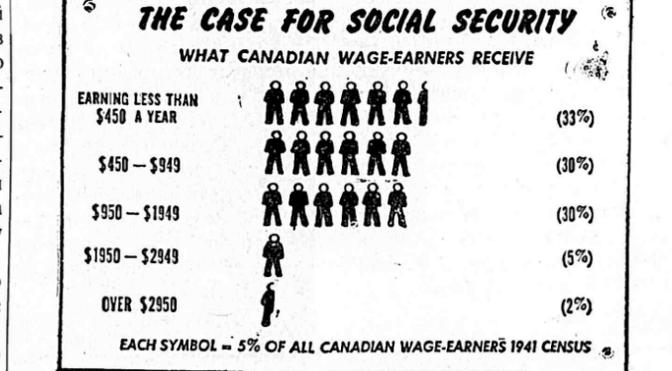
Міннеаполіс, Мінн. — Сестри Служебниці прислали 74 книжки для укр. кан. вояків за морем
 Джералдтон, Онт. — Відділ УНО на працю КУК, через КЕ УНО Вінніпегу, жертва \$15.05
 КУК-Гемінгтон, Онт. — Збірка на христинах у Панства Ткачів, для укр. кан. вояків за морем, переслав п. В.К. Родзюняк \$5.75
 КУК-Глендон, Алта. — З продажу конгресових книжок, переслав п. А. Стасик \$21.00
 КУК-Вінніпег, Ман. — Укр. Нар. Дім з продажу конгресових книжок, переслав п. М. Пасічний \$16.00
 КУК-Торонто, Онт. — Збірка на бюджет 1945 — \$1,000, з продажу книжок \$42.00, переслав п. Т. Гуменюк \$1,042.00 (В мин. році відділ у Торонті виконав свою квоту в сумі \$2,500).
 Мондер, Алта. — Видавництво оо. Василян, за продані книжки \$11.73.
 З Канцелярії КУК.
 Содбури, Онт. — Збірка на забаві в домі панства М. Чорнобай (Гарсон Майн), для укр. кан. вояків за морем, переслав п. І. Гавалко \$13.50
 Торонто, Онт. — Збірка в укр. катол. парохії, для укр. кан. вояків за морем, переслав о. П. Каменецький \$12.00
 Брендон, Ман. — З продажу книжок „100-ліття Заповіту Шевченка“, переслала пані М. Корнійат \$5.00
 Пайн Ривер, Ман. — Збірка для укр. кан. вояків за морем, на пращальнім вечірці в честь панства І. Костюків у Вімбі Ридж, переслав п. В. Присяжнюк \$9.00
 Сифтон, Ман. — З продажу книжок „100-ліття Заповіту Шевченка“, переслав п. М. Г. Івасюк \$2.25
 Ляшів, Квебек. — Петро Божик, жертва для СУКВ. \$6.00
 Биг Валей, Алта. — М. Юрив, жертва для СУКВ. \$1.00
 КУК-Ванкувер, Б.К. — Жертвував \$100 для Кан. Червоного Хреста, а за \$50 вислав пакуноків до домівки укр. кан. вояків в Лондоні. Подав п. П. Ясенчук.

ЖЕРТВИ ДО КАНЦЕЛ. К.У.К.

Від 10 до 27 квітня

КУК-Вінніпег, Ман. — Кан. Укр. Інститут Просвіта з продажу книжок \$15.60, на бюджет \$25, доручив п. С. Царук \$40.00
 КУК-Оттава, Онт. — Збірка на бюджет, переслав п. С. Василевич \$34.00
 Калина, Саск. — З продажу книжок „100-ліття Заповіту Шевченка, переслав п. Юр. Паскарук \$2.00
 Фовм Лейк, Саск. — Укр. Жіноче Товариство ім. О. Кобилянської вислало пакуноків до СУКВ в Лондоні вартости \$7.50, повідомила пані К. Баяс, секретарка.
 Кічнер, Онт. — За конгресові книжки переслав п. С. Пасічний \$3.20
 Глендон, Алта. — На несподіванці для п. Г. Лугового, збірка на працю КУК, переслав о. В. Сенишин \$7.25
 Армстронг, Б.К. — Збірка по похоронній відправі бл. п. Юрка Угриня в Венкувері, для укр. кан. вояків за морем, на папіроси, переслав п. М.Л. Свик \$10.00
 КУК-Редверрі, Саск. — За продані книжки „Сто-ліття Заповіту Шевченка“ \$5.00, на бюджет 1945 \$100, переслав п. Г. Гарах \$105.00
 Толстой, Ман. — За продані книжки „Сто-ліття Заповіту Шевченка“, переслав о. п. Гліцький \$2.00
 Торонто, Онт. — Жертва для укр. кан. вояків за морем, при стала П-на Н. Страгішчук \$3.00

СПЕЦІЯЛІСТИКА ЗАДАВНЕНИХ НЕДУГ
 УСПІШНО ЛІКУЄМО: Ревматизм, Нервовість, Параліж, Ломбега, Сіятку, Гемороїди, Мочовий каміур, Жовчезні каміні, Лішаї, Жолудок, Утрату мужства, Жіночі слабости з довголітньою практикою. На запити залучить 3 ц. марку.
DR. A. YAREMOVICH
 351 Selkirk Ave. Winnipeg, Man.

З Департаменту Народнього Здоровля, про суспільну безпеку.

ІНДУСЬКІ ЧУДА

Як Мекка є святым місцем мусульман, так Бенарес, що лежить 1.500 км. від Бомбею, є святою індусів. Се велике місто на лівім березі Гангу, числить 300,000 мешканців і гостить рік річно біля мільона прочан. Після браманської теології Ганг є всесильний. Він очищає душу й тіло, лікує недуги, затає найгідкіші рани та найобридливіші боляки. Бенарес — се „майдан чудес“.

Перед святинами на вулицях та на лівім березі Гангу, всюди безліч калік та хворих. Ані без конечні мандрівки, ані нужда і голод не стримують їх; приходять у святе місто де сподіваються облеглити свої моральні та фізичні болі.

Безсумнівно, Бенарес є одно з найкращих міст сходу. Палати, святині та мавзолеї розкинені на лівім боці Гангу, куди кожного дня до сходу сонця тисячі вірних приходять на молитви, виглядають неначе з казки.

Всякий шануючий себе інду обов'язаний відбутися хоч раз в життю прощу до Бенаресу та скупатися в мутних водах Гангу.

По смерті індуси повинні бути спалені на вогнищах з дерева, але найбільшим релігійним щастям є вмерти в Бенаресі і бути спаленим на берегах Гангу і, як попід, викиненим у святу ріку. Тут, над берегами Гангу видко численні купальні неначе пляжі, куди сходяться величезними сходами і де великі вогнища з дерева, де палають трупи.

В самім місті навколо гідота. На вулицях біля святинь та мавзолеїв, навколо святих місць браманів безліч нуждарів та калік, що напів голі не криють під перев'язкою своїх відкритих ран. Досвідчене око лікаря без тлуду ставить діагносту: тут проказа або сухоти, там пранці чи пістряк.

Хто подається яких чотири кілометри в гору ріки по вздовж лівого берега, той побачить побожні обмивання вірних, всіх вкупі чоловіків, жінок та дітей, одні з них наполовину одягнені, другі зовсім голі. На поблизьким „Ггати“ палають мерця. На ватрі, більш або менш щедрий, відповідно до майна родичів чи друзів небіжчика кладуть мертво тіло; вздовж берега стоять цілі ряди ватр. Сказав би хто величезна пекарня: тріщать кости, розприскуються черепи, а товші повільними струмками спливає до ріки... Коли тіло на три чверти згорить, церемонія скінчена, „неоторкані“, індуси найнижшої касті, кидають у ріку недопалені рештки тіла, і вони плывуть собі водою аж у море. Ся картина — одних проймає жахом, в інших просто викликає обриднення.

Недалеко вогнищ лежать покорчені трупи, що там чекають аж живі зберуть вистарчаючу суму грошей на ватру. Днями, а навіть тижнями, вони лежать на шляху в місто або до сусіднього „Ггату“, а ті, що проходять мимо не звертають на них більше уваги як на здохлих псів.

„Купіль“ не робить кращого вражіння. Біля „Ггату“ порпаються в воді сотки прочан. Ритуальна купіль триває біля години. Поміж зануреними декотрі з вірних поклоняються сонцю, що на них світить, інші відмовляють молитву, яку їм дав за пару грошів священник,

ще інші, що не вміють читати, повторюють слова молитв поближкою бонзи. Час від часу ковтають з долоні гнилу воду, що її не рушивби й пес, а котра несе з собою всіляку гниль, здохлі звірята, нічого й казати про недопалені рештки мертвих тіл. Побожність тих всіх обрядів зворушує та бентежить. І се повторюється сотки літ.

Під соломяними парасолями священники виставляють та затверджують свідчення, що прочани дійсно був в Бенаресі, купався у Гангу та що вода, яку беруть з собою вірні, таки з Гангу походить. Нераз годі собі уявити декотрі акти „побожности“.

Всякий знає, що в Індії є „святі“ звірята. Браманська теологія вчить, що вони мають таємну владу і що тому їх треба шанувати як божества. Особливо святі є корови та малпи.

Дуже багато коров. Вони живуть або в малих святинях, куди вірні приносять жертви і хоч пальцем доторкаються їхньої рожевої морди, тоді коли вони спокійно румигають, прикрашені стяжками та вінцями з квітів. Але більшість живе вільно по вулицях міст та сіл. Нікому не вільно спиняти їх на їхній дорозі, і тому вони ходять де хотять. Ходять по хідниках, лягають перед крамницями, а ніхто не подумав противитися їхнім забаганкам. Коли приходять таке гарне сіре звіря до краму городника, пекаря або цукорника купцеві й на гадку не спаде купувати його віддалити. Він щасливий, що погодував святу тварину і спокійно дивиться, як вона пожирає його шпараги, моркву, печиво чи тіста.

Трудно собі уявити, щоби в країні, що рахує себе культурною, люди, які довгі літа трували у Європі, вчилися в паризьким, лондонським чи берлінським університеті, щоби всі ті доктори філософії та медицини, учені природознавці після повороту в свою країну знова так підпадали під вплив своєї віри, як і їхні країни та віддавалися практикам, що збентежилиб африканських людодідів. Але се факт. Індуси найвищих каст, магараджі, що рік річно їздять в Європу, займають в найбільших готелях люксові апартаменти, одягаються після останньої моди, їдять в найкращих ресторанах, лікуються у найкращих наших лікарів в купелевих місцевостях, як лиш повертають у свою країну, їдять коров'ячі „пляцки“, купуються у гідоті Гангу і пють малпачі відходи, після приписів віри, якій про те не бракує ні поезії ні мудрости.

А що сказати про „факірів“

та „святих“, жебручих аскетів, що в контемпляції та умертвленнях шукають святости?

Поруч факірів, що в умертвленню шукають святости, є ще ілюзіоністи або чудотворці. Чуда факірів не змогли обдурити наукову критику. Вже давні обсерватори підозрівали, що в їхніх вчинках є багато жонглерства. Славнозвісні ілюзіоністи, Донато, Діксон, Пікман та інші взялися повторити їхні штучки без помочі жадної вищої сили. Павлові Гезе вдалося повторити деякі феномени. Він доказав, що при холонокровності та відвазі, всякий може повторити ті буцімто чудеса, і що дива факіризму є звичайно найпростішим жонглюванням.

(„Перелом“)

КІЛЬКО ПОТРІБНО НАМ ВІТАМІНІВ

(Від Інформ. Услуг Споживачів в Оттаві)

Природа має свою границю на різні відживні складники. Та не всі складники притримують ся одної границі. Кожний відживний складник має свою окрему лінію відповідно до того яку ролу виконує в організмі Людина тоді почувается найбільше здоровою, коли денне споживання різних відживних складників переходить свою призначену границю денних запотребувань. Для одних складників границя може бути дуже мала, а для других безмежна.

В пересічній їжі буває часта недостача вітамінів, з чого повстають різні недомагання, бо денне споживання не доходить до своєї границі. Кожний вітамін відмінний і їх границі відмінні. Приміром вітамін А, що знаходиться в жовтій і зеленій городині та жовтих товщах має безмежну границю. Коли денне споживання ледво доходить до призначеної границі, то людина не тільки сама підупадає на здоров'ю, але те саме передається другому поколінню в випадку вагітних матерей. Людський організм має спромому складати собі запаси того вітаміну на різні непредвиджені потреби. Довільне споживання вітаміну А дає кращу за поруку здоров'я.

Знова вітамін С зовсім не зберігається в організмі для будучих потреб. Цей вітамін зуживається денно і тому потребує віднови кожного дня. Обмежене споживання вітаміну С приводить тіло до небезпечного рівня нище призначеної границі, що з ходом часу може викликати певні слабости. Коли денна їжа має постійно більше вітаміну С ніж тіло денно потребує, то така над-

вишка не тільки поліпшує здоров'я, але зберігає молодість. Вітаміну С ніколи не можна мати забагато.

Вітамін В (і) також має означену границю і зуживається денно. Довільна скількість цього вітаміну сприяє здоров'ю і помагає усувати багато менших недомаган тіла. Це один вітамін, якого в їжі переважно бракує, тому, що всякі рафіновані поживи вziali місце в норядку дня.

Вітамінів ніколи не можна мати забагато. Більша небезпека лежить в недостачі вітамінів. Довільне споживання вітамінів пожив є найкращою запорукою здоров'я.

ВСЯЧИНА

Сир.

Молоко і сир це дві важні поживи, про які не треба забувати. Сир так білий як і жовтий має велику відживну вартість і може цілковито заступити молоко і мясо. Через свій питомий смак та запах сир підносить смак страв. До того і поживна вартість страв збільшується через сир. Другою поживою по молоці щодо вапна є сир.

Не кожний сир однаковий, бо не кожний затримує однаково по скількості вапна в собі. Жовтий твердий сир має більше вартости ніж жовтий м'який сир. Так само жовтий сир має більше вапна ніж домашній білий сир. Та коли взяти під увагу, що домашнього білого сира можна зісти більше ніж жовтого, то різниця незаметна.

Свіжі Овочі

Що може бути більше принадного над сочисті свіжі овочі? Овочі нетільки принадні на вигляд, але відживні. Головними складниками овочів це мінеральні соли і вітаміни. Важне значіння мають мінеральні соли як вапно, залізо, потас. Ці соли потрібні на будову тіла а також на всякі внутрішні чинности. Вітаміни в овочах також важні. Значіння їх для здоров'я навіть важніше ніж мінералів, бо як пока зали численні досліди, страва позбавлена вітамінів є безвартна і приводить до смерті. Брак вітамінів викликає цілий ряд хворіб, котрі можна вилічити лише вітаміном поживою. Овочі впливають дуже корисно на травлення.

Помідори

Помідори є багатим жерелом вітаміну С, якого напевно всім бракує бо його не можна ніколи мати забагато. Консервовані помідори уважаються такі самі добрі, як свіжі. Денне

MONTREAL, QUEBEC

Словянський Лікар у Монреалі
DR. ROMAN PNIEWSKY
Спеціаліст внутрішніх, акушерських і венеричних недуг.
Приймає пацієнтів від 3-9 год. пополуночі.
3537 Park Ave., Montreal, Que. — Tel.: HA. 7623

Dr. A. D. TESSIER
Спеціаліст від недуг жовудка і горла.
Просвітлюємо методом X-рей і лічимо при помочі електрики.
УРЯДОВІ ГОДИНИ:
Від 2 до 4 і від 7 до 9 вечером.
Телефон: Crescent 6846
1817 Boulevard
Rosemount — Montreal

Урядові години: від 9 передпоп. до 9 пополуночі.
DR. LEON CARPENTIER
ДЕНТИСТ
2005 Frontenac (cor. Ontario)
Tel.: CH. 5020, Montreal, Que

споживання помідорів поліпшить здоров'я.

МІЖ ЛЮДОІДАМИ

Недавно повернув із Камеруну о. Пьер Патенот, місіонар, і подав в своїм інтерв'ю для преси, що в цій частині світа ще не перевелось людодідство; дикуни дальше варять людей у своїх черепляних кітлах і пожирають.

І дальше оповідав о. Патенот що в Камеруні він здивався з місцевим начальником дикунів королем Саа, який має 640 жінок більше, як мав Соломон, це б то 1,640 жінок, з якими мав тільки 100 дітей. А звичай там такий, що коли хлопці досоруть до п'яти років життя, то їх батьки викидають із хати, щоб дбали самі за себе. Дочок держать кілька років довше. А це тому, що дівчата — це гроші, бо за кожную можна дістати пересічно \$25 — за кращу більше, за поганішу менше. А купувати жінку за товари, то треба дати або одну корову, або одну козу.

А що в Камеруні твердих цін на дівчат нема, то часами трапляється, що дівчину можна купити й за фунт масла. Згадалий вище місіонар сам мав таку пригоду. Застав одного дикуна, як бив жінку. Витягнув із торби фунт масла, дав йому й каже: „Те масло можеш собі взяти, але мусиш пустити ту жінку до сестер в місії“. Дикун лизнув масло, цмокнув і каже: „Хай їде!“ Країна Яоунда, де він був, знаходиться в околиці між франц. Конгом, брит. Нігерією, озером Чад і Атл. Океаном; є більша, як старе Онтаріо, і належить під британський і французький мандат.

Людодідство дикуни управляють тайно. Права встановлені б'їлими людьми вони заховують, але тільки поверховно. Недавно, каже, Місіонар, розстріляли там одного дикуна, що позрубав голови трьом ніграм, а його жінку засудили на 20 років в'язниці за те, що тих нігрів зварила.

Жінки начальника, коли їх муж піре, мусять гинути разом з ним. Одного разу Місіонар цей їхав верхом 60 миль в околиці Підіхав до хати одного начальника, що недавно помер. Труп його вже розкладався, бо лежав шість днів, на матраці — але на людським матраці, зробленім із шости його жінки. Вони там мали так довго лежати аж пімруть із голоду. Коли начальник має їх 20, то всі двадцять мусять так згинуть, коли більше то також усі. Місіонар наказав тих жінок звільнити. Дикуни послушали, але не без спротиву.

Читайте самі, і приєднуйте нових передплатників для „Українського Робітника“

Тел. Оф.: FR. 9265; Пом. AM. 9324
Урядові години: 2-5; 7-9. І за умовою
Dr. E. ANDRUKAITIS,
B.A.-M.D.
ЛІКАР-ХІРУРГ
Б. хірург Кор. Кан. Фльоти
До українців особлива увага
2562 Rouen St. cor. Frontenac,
Montreal, Que.

Tel. WIlbank 3606
A. HUBERT REG'D
ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ
Чесна Обслуга для Українців
1156 Soulanges St.
Point St. Charles

Кравецька Робітня.
LUCIEN MATHIEU ENR'G
Прасуємо, чистимо, направляємо. Робимо одяги до міри. Умірковані ціни.
2251 Frontenac St.
Tel. FR. 1803 — Montreal.

ПРИКОРДОННІ ДИКОВИНКИ

Пані Бартлет живе в Рак Айленді, Кве., в такім домі, що частина його на канадійській території а частина на американській, через що часто трапляються їй трагічно-комічні випадки. Наприклад:

Коли мешканці Рак Айленду йдуть до театру, то мусять переходити через кордон, вертати назад до Канади, купувати квиток за канадійські гроші й, коли вже сидять у театрі, то сидять на кріслах у Канаді а дивляться на сцену, яка вже належить до Америки.

Пані Бартлет живе в такім „міжнароднім“ домі з своїм мужем і має радіо, у кухні, яка знаходиться на території Канади. Її повідомили, що мусить купити дозвіл. А ЗДА дозволив на радіо не вимагають. Отже Пані Бартлет радіо перенесла до світлиці, яка на амерк. території, і заощадила \$2.50.

Друга жінка що живе в такім домі, Пані Ери Кордо, має папуго. А що вона вже знає право, то написала подання до Вашингтону, щоб їй дозволено перенести клітку з папугою з кухні до світлиці, це б то з одної держави до другої.

Немалий клопіт настає для тих, що хочуть умебльовати хату. Коли це піч до кухні, то піч мусить бути зроблена у Канаді. Так само ножі, вилки й ложки. Спальня має річи з двох держав: подушки з Канади, матраці із ЗДА. Пані Кордо постаралась дозволити за яким може купувати свої харчі пополовині: тут і там. Коли варить „стю“, то мясо може бути з Канади а цибуля з Америки.

Коли зачалась війна, загострено приписи про перехід кордону. Братові Пані Кордо не дозволено виходити з Канади. Отже через цілий час він не смів вживати фронтоних дверей а мусів вхидити до свого дому з канадійського боку. Він є коваль і його кузня є наполовину в Канаді а наполовину в Америці. Кінські підковки гріє на американським боці а кін, що його підковує, стоїть на канадійським. Кілька років тому вийшло право, яке забороняло будувати додаткові доми на кордоні. Дім Пані Кордо згорів, але фундамент залишився цілий. І на тій тільки підставі їй дозволено збудувати новий дім.

Німці дальше держать пристані над Атлантиком, у Франції, між ними Сен Назер. Обидві сторони якось погодилися були вивезти цивільних, і оце американський вояка приїхав їх забрати. А тим часом півмилі від залізниці дальше шаліє боротьба.

WINDSOR, ONT.

ПОХОРОННЕ БЮРО
ALBEMY J. JANISSE & SON.
Обслуга Амбулянсами.
Приймають ціни.
403 Sandwich St. East.
Windsor, Ont.
Phone: 4-2585, — Res. 3-5732

„УКРАЇНСЬКИЙ РОБІТНИК“

Одинокий український національний тижневик у Східній Канаді
Виходить кожної п'ятниці
МИХАЙЛО ГЕТЬМАН, УПРАВЛЯЮЧИЙ РЕДАКТОР

Річна передплата: в Канаді \$2.00; у ЗДА й закордоном \$2.50
Піврічна: в Канаді \$1.25; у ЗДА й закордоном \$1.50
Займа адреси коштує 10¢.

Редакція за оголошення не відповідає; фуконісія не вертає.

„UKRAINIAN TOILER“

The Only Ukrainian National Weekly in Eastern Canada
339 Bathurst St., Toronto 2-B, Ontario — WA. 4133.
Published Every Friday
MICHAEL HETMAN, MANAGING EDITOR

Entered as second class matter Dec. 3, 1935 at the Post Office Dept., Ottawa.

УКРАЇНА НА МІЖНАРОДНІМ ПОЛІ

У п'ятницю дня 27 квітня, на зборах Кермуючого Конференцією в Сан Франсиско Комітету під головуванням державного секретаря (закор. міністра) ЗДА Стетініуса, ухвалено запросяти на конференцію також Українську Соціалістичну Республіку й прийняти її в членство майбутньої організації хоронення мира по війні. Ухвалу що одобрила загальна сесія Конференції — одноголосно.

У цій числі на Другій Стороні нашого часопису подане зголошення від імені України, підписане москалем Хрущовом навіть не уроженцем України, і малоросом Мануїльським, б. головою Комінтерну. Отже ніби самої вже України, бо до того часу промовляв за ню Сталін, хоч дав їй право мати власний закордонний комісаріят.

Україні право бути на нараді в Сан Франсиско належить, може більше, як кому іншому, бо право те вона здобула собі своїми величезними жертвами від спільного діла в цій війні. Тому той факт, що 46 представників чужих держав, зібраних у Сан Франсиско, право це за Україною признали, ми вітаємо. Бо хоч це маска, за якою криються певні плани Кремля, то однаково ухвала Конференції спричинить те, що держави світа зачнуть більше на Україну споглядати, їй більше придивлятися, більше нею цікавитися й, може нарешті довідаються, що їй також належить воля — не тільки на папері а дійсна воля — у своїй власній хаті, на своїм власнім господарстві.

Справу прийняття України до Союзних Націй висунув насамперед Сталін, у Ялті, на нараді своїй з Чорчилем і Рузвелтом. Не Україна, а Сталін. І в Ялті також рішали про долю українських земель, що належали до Польщі, а Україні не питали, що вона на це скаже. Молотов на конференції в Сан Франсиско відповідав звітовиком преси, що справу Польщі без участі Польщі вирішити годі. Треба, мовляв, запитатися, що скажуть самі поляки. А як, мовляв, питатися, коли їх на конференцію не хочуть запросити. Чомуж то про думку Польщі треба питати, а про думку України вже не треба?

А тому, що Україна поневолена — МОСКВОЮ. А тому, що Україні московська диктатура замкнула уста й вона сама за себе промовляти не може, а промовляють за ню накинени їй диктатурою люди, і то тільки тоді, коли їм пан накаже.

Ми знаємо, що Україна поневолена й не є ані незалежна, ані навіть автономна. Ми знаємо, що її уряд не сміє без одобрення Москви й кроку зробити. Ми знаємо, що навіть при сучаснім режимі диктатури комуністичної партії над пролетаріатом і системі державного капіталізму нема навіть незалежної української комуністичної партії а є тільки обласна віднога РКП (рос. ком. партії). Ми це знаємо. Знає про це також, і то напевне, і Британія-Америка. Знають про це хоч може не всі, представники оцих інших, менших націй, що за запрошенням України голосували. А однаковож вони голосували, і то одноголосно. Їм треба було вдавати, що вони вірять Сталінові й його зголошенням за підписом Хрущова. Бо за Сталіном сила — а вони поклоняються силі. А по-друге, полуднево-американським республікам було смутно без Аргентини, тому в заплату за прийняття Аргентини згодились голосувати, щоб Молотов мав три голоси, замість одного, угодатку до тих двох від Югославії й Чехословаччини. А коли б це й Польща з Варшави, голосів було б уже 6, якраз стільки що має Бритійська Імперія. Так склались обставини, що вони голосували. Завтра, коли Сталінові вже не треба буде іменем України послуговуватися, Україна може знову „добровільно“ зректися свого голосу в користь Москви, як у 1922 році.

Україні вже бач у мішок сховати неможливо. Уже надто голосна вона стала в світі. Уже надто багато про ню понаписували й поназаявляли українські патріоти, що для неї волі бажать. І чужі приятелі багато про ню, як про поневолену націю писали. Самі ж українці навіть повстання проти Москви оце минулого року робили. Тож сховати української справи вже неможливо. Але це можливо світ одурити, що Україні під правлінням советської диктатури добре, бо ось вона сама скаже, як до Сан Франсиско прибуде. І ще можливо сполувати між українцями ласунів на московські „щи“ й „блини“ з обіцянкою напізнити „кавяру“. І є надія — яка ніколи не сповниться — порожніми словами та облудними ділами український національний табір розложити, щоб позбутись небезпеки, що хтось за Україною в світі обставати буде. Зрештою, може ще та українська держава стане незадовго дійсністю, а не фікцією на московським папері, і треба буде мати проти неї відбій, щоб українців з пантелику збити. Хто його знає. Тепер всякого можна сподіватися.

Ми вітаємо цей факт, що світ у Сан Франсиско признаю Україні право на власну незалежну державу. Але тільки всего Представників від тої ніби України, що придуть на конференцію, вітати не будемо. Бо це будуть представники України неукраїнської, представники московської колонії. Коли б було так, що в Україні побіч комуністичної партії появилсь і інші політичні групи й груп тих советська влада не переслідувала, коли б ті представники, що прибудуть до Сан Франсиско, назначив український уряд у Києві, якого члени були б вибрані загальним голосуванням з допущенням інших політичних груп до голосу; коли б в Отаві, Вашингтоні та інших столицях світа появилсь українські амбасадои іменовані таким українським урядом, тоді ми і тих представників і саму владу в Україні привітали б. А доки того нема, то ми дальше дивитись

мемо з гиддою й погордою на тих, що на першому місці ставлять інтерес Москви та займанців поневоленої України а про інтерес самої України думають тільки тоді, коли їм пани їхні накажуть. І з погордою дивитисьємо також на тих шукачів „панської ласки“, що намагаються вмовити в українців, що вони таку московську „Україну“ й таких московських ставлеників в ній повинні підпірати.

На конференції в Сан Франсиско має своє представництво й Індія. А вона має багато більше автономії під Британією, як Україна під Московщиною. А однаково Ганді заявив, що така делегація, це маска; що краще, щоб у Сан Франсиско не було ніякої делегації від Індії, коли Індія сама собою не править. Ми можемо вважати себе за індусів в Європі. Їх 300 мільонів, але в Азії, а нас поперх 40 мільонів — в ЄВРОПІ, де другого і бо-дї приблизно так великого народу бездержавного нема, як і нема в Азії.

Коли Москва бажє користуватися українським хлібом, цукром, залізом і вугіллям; коли не хоче, щоб той хліб, той цукор, те залізо й те вугілля час-до-часу згоряли а країна, де вони знаходяться, вкривалась румовищами — на шкоду і цій країні і самій Московщині, то повинна допомогти Україні стати незалежною від себе, хай і під проводом комуністичної партії, і тоді та вільна Україна заключить з нею союз — як рівна з рівною — для спільної користі й спільної оборони перед новим „Гітлером“. Бо тільки такий союз — заключений для взаємної користі — може бути тривалий. А другий Гітлер, коли зявиться, може бути розумніший від того, що згинув, і може бути хитріший. А Сходові Європи треба забезпечити себе перед напливом хижацького непродукующего фінансового капіталу з Заходу, який завжди ліз в Україну й на Схід через Польщу. Чи здібні на таке московські комуністи? — Сумніваємося.

Представництва в Сан Франсиско за представництво від України не признаємо, але вітаємо факт признавання України права брати участь у конференції й бути членом у повоевній Раді Союзних Націй. Не визнаємо тому, що представництво те буде заступати інтереси Кремля й інтереси світового комунізму та соціальної революції, а не інтереси України, з якою нічого спільного, крім назви, не має. А визнаємо його й будемо його піддержувати, коли в Отаві, Вашингтоні й т. д. осядуть українські амбасадори, іменовані українським урядом у Києві, і коли в Україні не стане диктатури, бо український нарід під диктатурою жити не може, тому завжди боровся й бореться за волю.

СПОСТЕРЕЖЕННЯ

Хочуть українці рідної мови? — Дайте їм дві, говорив Ленін. Хочуть українці незалежності? — Дайте їм дві, каже його ученик Сталін. Бо яка ріжниця, чи назва буде „незалежна“, чи в дійсности буде це колонія, коли нею правити будуть нами наставлені люди.

п. Гуд говорив про можливість війни з „нашими вчорашніми союзниками“, по Дні Перемоги. Чи не шепнув він Сталінові й цей скоро післяв делегацію „від України“ до Сан Франсиско?

Перемога над ворогом — річ добра й корисна. Треба тільки вміти її використати. А Сталін уміє.

ПОКЛІН МАТЕРІ

„Скорбна є душа моя аж до смерті“ — сумує не одна матір, стративши свого сина, незрадника, у цій страшній світовій різні народів, яка оце зачала згасати, загрожуючи, однак, спалахнути наново.

„Скорбна є душа моя аж до смерті“ — говорила Матір Бога Живого, Пречиста Діва Марія, приклад для всіх матерей християнських, коли її Сина розпяли на Хресті за те, що говорив Правду. Але Він воскрес, і скорб Матері Божої перемінився в радість.

„Скорбна є душа ваша, Українські Матері, коли мусите дивитися, як гинуть ваші найдорожчі: як їх вивозять невідомо куди — на катування; як над ними знужаються — за те, що хгьб-та свого не хочуть перед катами згинути. Скорбна є душа ваша, але знайте, що по смерті приходить Воскресення. Прийде воно й для ваших рідних, а заки це станеться, то їх смерть принесе воскресення для Спільної Матері всіх наших матерей, і всіх батьків та синів і доньок — ДЛЯ УКРАЇНИ. Щобільше смертей у змагу за її волю, то ближча воля для Неї.

Поклін Вам, Українські Матері, у вашім смутку глибокім по страті частинок Вас самих — дітей ваших. Поклін вашому страданню й вашому бажанню кращого життя для тих ваших рідних, що в живих лишилися, і для тих, що життя від Вас одержать. Поклін Вам коли Ви розумієте своє завдання — матерей. Поклін Вам і тоді, коли Ви його не розумієте, але маєте охоту зрозуміти. Поклін Вам усім, страдниці України.

А прохання до Вас, — ті матері українські, що байдужними очима дивитесь, як пропадають неваши діти в неволі займанця, а своїх стараєтесь наупити йа шлях матерій — житейських вигод сподіваних та ласощів земних, про добро Спільної Матері забуваючи — і пригадка, що за Вами великий борг супроти Неї, який Ви повинні сплатити, щоб ймення ваше залишилось несплямлене й живе для дітей ваших. Прохання до Вас зрозуміти, що попри житейські блага, ще щось ціннішого, чого за ніякі розкоші земні купити не можна — ХАРАКТЕР людини.

Поклін Вам, усі Матері Українські, які дбаєте — чи маєте охоту дбати — щоб ваші діти виростили характерні, тверді, як дуби, незломні противностями життя ні ворожими намовами чи переслідуваннями. У цей День Матері ми — діти ваші — схилиємо наші голови перед вашими турботами й клопотами за нас та прохаємо прощення, коли ми Вам колибудь чимбудь смуток чи гореч у серці сплчинили. І разом з Вами складаємо поклін нашій Спільній Матері — Україні. Дай їй, Боже, щоб оці її страждання були вже останні. Щоб нарешті й Вона одержала за них свою, належну їй, бо тяжко заслужену нагороду — Рідну Волю.

А що Бог помагає тільки тим, що сами рук прикладають, тож разом з Вами, Українські Матері, ми хочемо стати в одну лаву й їй ту нагороду вибороти. У чім нам, Боже, поможи!

ПОДАТОК І ПІДДЕРЖКА ДЛЯ РОДИН

Узв'язку з державною піддержкою для родин в відношенні відтягання з прибуткового податку, міністр Скарбу Ілслі випустив заяву, яка буде цікава для тих родин, що користатимуть із Піддержки для Родин. Отже:

Піддержку для Родин виплачуватимуть, починаючи від 1 липня, 1945, а реєстрацію дітей переводять уже тепер. Для тих дітей, що зареєстровані перед 1 липня, піддержка буде виплачена за останні шість місяців 1945 року.

Коли ухвалено Акт про Піддержку для Родин, парламент одобрив засаду, що не повинно бути подвійного виплачування — в виді піддержки для родин і відчислювання з прибуткового податку за ту саму дитину, отже до Акту додано поправку. У міжчасі уряд бажє повідомити людей, де вони стоять в тих останніх місяцях 1945 року, під час яких цю піддержку для родин будуть виплачувати.

А що піддержка для родин мала на увазі допомогти біднішим дітям стати приблизно нарівні з багатшими, тому з Акту того найбільше будуть користати родини з малим прибутком. Частинно, однак, будуть користати також і родини з прибутком до \$3,000.

Зарядження подані в згаданім оголошенні є тільки тимчасові й будуть пристосовувані тільки до місяців 1945 року. Під держкою ж для Родин у відношенні до прибуткового податку буде займатися наступна сесія парламенту. І так:

Для родини, що має прибутку поперх \$1,200, але більше, як \$1,400, сума двоїння, яку треба буде усунути, буде різнатися 10% властивої Піддержки для Родин. Для родини що має прибутку між \$1,400 - \$1,600 — 20%; від \$1,600 - \$1,800 — 30%; від \$1,800 - \$2,000 — 40%, і т.д., аж до \$3,000 — 100%.

Іншими словами: тим родинам, що мають прибуток не більший від \$3,000, корисніше буде побирати Піддержку для Родин ніж мати повне відчислення від податку за дітей. Наприклад, голова родини, що має прибутку \$1,300, і має троє дітей нижче 16 років, у віці 15, 12 і 7 літ, матиме титулом Піддержки за першу дитину \$8, за другу \$7, за третю \$6 місячно, або разом \$21 на місяць, що зробить \$126 за шість місяців від липня до грудня, 1945. Отже ця родина буде мати покриті ціле відтягання з прибуткового податку за дітей і ще їй лишиться при кінці 1945 року \$113.40 Піддержки для Родин. Голові родини, також з трьома такими самими дітьми, якого прибуток в році є \$2,100, буде мати покриті відтягання за дітей у прибутковім податку й \$63 Піддержки.

ЯК НІМЦІ ПІДДАВАЛИСЬ

Дня 4 травня, у п'ятницю, піддався мільйон німецького війська, яке стояло против фронту маршала Монгомерія в північно-західній Німеччині, де та кож заходились каналіці. Сцену їх піддачі описує АП.

Ще в четвер до Бритійських ліній прийшла партія високих німецьких командантів з білим прапором, на переговори. На чолі її був адмірал Фрідебург, начальний командант німецької фльоти, на місце Деніца, який став новим фірером Німеччини. А що Фрідеберг має також ступінь генерала армії, то представляв і нім, армію. З ним був протиадмірал Вагнер, штабовий старшина при Фрідебергові, і майр Фріде, штабовий старшина при ген. Кінзельові, Говорили в імені нім-

полевого маршала Буша. Іх повели до постою Монгомерія на пустці Лунеберг. Монгомерій вийшов і запитав: „Чого собі бажаете?“

Німці відповіли: „Ми приходимо від маршала Буша просити вас прийняти піддачу трьох німецьких армій, які тепер відступають із російського фронту в районі Мекленбургу.“ Маршал Монгомері відповів, що він того не може зробити, бо коли вони б'ються проти червоних, то червоним повинні піддатися. А по хвилі запитав, чи вони не хотіли б піддати своїх військ, що на його крилах, це б то між Любеком і Голандією, та в Данії.

Німці відповіли, що ні; але ради цивільних запропонували, що вони будуть помало відступати а бритійці хай помало займають залишені ними місця Маршал Монгомері на це не згодився; показав їм операційну мапу, де було зазначене положення на цілім фронті. Німецькі команданти були тим здивовані, що вже аж так погано стоїть справа.

По тім пішли на сніданок. По сніданку Монгомері закликав їх знову й дав їм ультиматив: безумовна піддача війська в Голандії, Фрісланді, на Фрізійських Островах і на Геліголанді; у Шлезвігу-Гольштайні і в Данії. З тим німці пішли. За дві години вернули назад і згодились на всі точки Монгомерія. Наказ про спинення вогню на цім фронті німецька команда оголосила на другий день на год. 8-у по анлійському подвійному літньому численню, це б то на год. 2-у по опівночі за Східнім Часом Детройту. Усього війська, що того дня німці піддали, АП подала на 1 мільйон людей.

Умову піддачі підписав за генерала Айзенговера маршал Монгомері. За маршала Буша підписав адмірал Фрідеберг. Іють у Сан Франсиско. Ще ДОМАГАННЯ НЕГАЙНОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ ДЛЯ ІНДІЇ — Мадам Неру Пандіт, дружина індуського націоналістичного провідника, передала конференції в Сан Франсиско Меморандум, виготовлений Індуською Лігою Америки й Національним Комітетом Волі Індії, з домаганням, щоб Індії дано негайно незалежність. Пані Пандіт казала, що Меморандум говорять також про Бурму, Індо-Китай і Голандські Східні Індії.

ВОСКРЕСНЕ СТАРА ПОКІЙНИЦЯ

Ліга Націй, яку вважали вже всі за мертву, знову появиться між живими й буде раду радити. А потрібна на те, щоб передати своє наслідство й свої права своїй наслідниці, яку оце виковують у Сан Франсиско. Ще не відомо, де будуть її збори, але будуть.

Деякі держави, що оце виступають у Сан Франсиско, є членами Ліги Націй; деякі навіть дальше платять свої членські внеси. З Лігою вони звязані умовою, яка не була відкликана. Майбутня Рада Забезпечки матиме до полагоди важні справи. Наприклад справа мандату ніпонських островів на Тихім Океані, які належали до німців а які Ліга Націй віддала по мінувлій війні Ніпону під опіку. Отже Ніпон має й дальше до них право, бо ніхто йому його не відбирав. Це мусить зробити нова Рада Забезпечки, на що мусить одержати від старої Ліги повновласть.

Так само маєтсья справа з манданними територіями, як: Палестина, Сирія, Танганіка, Камерун, давніша німецька Полуднева Африка й т.д. Дальше є Міжнародна Організація Праці й інші установи, які не були розв'язані а з якими треба зробити якийсь лад. Отже небіжку покличуть на певний час до життя, щоб допомогла.

ОСТАНКИ МУСОЛІНІЯ

Подає АП, що Беніто Мусоліні зівстав похований на вигоні. Автопсія трупа виявила, що він не мав ні чираків в середині, ні рака, ні ніякої іншої недуги, що йому в останніх часах приписували. Позстріляли його італійські партизани, які його зловили в околиці озера Комо.

Автопсія трупа також виявила, що Мусоліні мав тільки три четвертини свого мозку, так побила й збещстила трупа товпа з цивільних що поприбігали й копали його ногами ма били патиками, повисивши наперед тіло на дереві догори ногами, разом з тілом любовниці Мусолінія, Кларети Петачі, і кількох його фашистських співпрацівників.

Трупів поховали партизани в великих деревинних трунах, таємно, щоб виминути поновних вибухів товпи, при участі нечисленних людей. Військовий капелян відправив похоронну церемонію, яка тривала нецілих п'ять минут. А щоб трупів не пробували викопати, то місце зрівняли з землею й неазначили.

ЛЯВАЛЬ В ЕСП. ВІЗНИЦІ

Пьер Ляваль, що втік літаком із Німеччини й осів на лет. майдані в Барселоні, знаходиться в військовій в'язниці коло Барселони, звідки його мають видати Союзникам на суд. До в'язниці Ляваль попав по тим, коли не послухав особистого зазиву ген. фанка, щоб негайно залишив еспанську територію. Разом з Лявалью переведено до в'язниці всіх його товаришів подорожі й обслугову німецького літака марки „Юнкер”. Його співпрацівники такі: б. міністр Освіти Абель Бонар, б. міністр Судівництва Моріс Габолд, н-і Ляваль, Пол Неро, приватний його писар, і син б. міністра Освіти Южен Бонар. Літаком прилетіла, мабуть із Австрії, ціла партія в білий день, тож еспанська влада дивується, як вони могли безпечно летіти так далеко.

ПИЛЬНУЙ СВОГО НОСА”

Такими словами приблизно відповіла Росія Британії, коли вона її питалася що сталося з тими визначними поляками, що „позникали.” Це виходить із відповіді, що її дав державний міністр Британії, Ричард К. Ло, на запит у брит. парламенті. Казав, що й закордонний секретар Іден не міг видобути від комісара Молотова ніякої вістки, що з ними сталося.

Це мова про тих 14 визначних поляків, прихильників польського уряду в Лондоні, що в березні, як було оголошено, збирались їхати на переговори до Москви, і слід за ними застиг. Між ними є й б. польський прем'єр Вінценти Вітос, голова польської Хлопської Партії.

Відповідаючи на гнівні запити міністр Ло сказав, що сов. уряд знехтовав всі запити брит. уряду в цій справі, залишаючи враження, що Британія, мовляв, хай пильнує свого власного „бізнесу.”

Далше міністр Ло казав, що Совети відмовили британським звітовникам і спостерегачам доступу до місцевостей, що на шляхах сполуки червоної армії.

ФРАНЦІЯ МУСИТЬ МАТИ ЗААРЦІНУ

Французький закордонний міністр Жорж Бідо сказав на першій своїй пресовій інтерв'ю в Сан Франсиско з підкресленням, що Франція не брала участі в тих переговорах великої трійці, які попередили теперішню конференцію, і жалувався, що в Сан Франсиско час-

то чути про наради „великої чвірки,” а дуже рідко про „велику п'ятку,” до якої належить Франція.

Казав Бідо, що Рурщина повинна бути піддана під „міжнародний режим” а Заарщина повинна піти під контроль Франції, бо Франція потребує вугілля. При цім Бідо запевнював, що, коли так станеться, то в Заарщині ніхто не буде бідувати.

ГОЛКОВ ШИРИТЬ НЕПОРОЗУМІННЯ

Державний Департамент ЗДА оголосив, що твердження Росії, немов би західні союзники погано поводитись з советським громадянами, є безпідставне. Особливо Департамент підкреслив радіо-промову Голікова про 800 червоних старшин, що їх ніби перевезено до ЗДА й перед рос. владою затеано місце їх побуту. Голіков казав, що це зломання умови в Ялті про виміну визволених військових бранців, і казав, що західні союзники звільнили 150,000 червоних бранців, а відіслали додому тільки 35,555.

Державний Департамент ЗДА відповідає, що америк. урядові невідомо нічого, щоб ті 800 старшин знаходилися на території ЗДА, і додає: У Франції американська армія зловила багато тисячів німецьких вояків, які казали, що вони советські громадяни й вимагали, щоб з ними обходилися, як з громадянами союзної держави. Їх від інших німецьких бранців за раз відділено, згідно з умовою.

З тисячів воен. бранців, що їх привезено до ЗДА, тільки 4,300 пізніше зголовили, що вони сов. громадяни. Їх також виділено й посаджено в окремі табори для оглядки советськими представниками. Тих, що зголовились, відставлено додому так скоро, як Совети подавали кораблі для перевозу. І тепер у ЗДА нема ніяких військових бранців, що зголовились би до сов. громадянства, тільки є їх 8 у лічниці. Крім них, ще є 118 таких військових бранців, що повинні б бу-

ти сов. громадянами, яких зловлено в німецьких одностроях. Але вони домагаються, щоб їх уважати за німецьких військових бранців, до чого мають право за Женевською Конвенцією.

Щождо згадуваних Голіковом таборів придержання в Англії, то там було їх мин. осени трий про них сказано голові сов. місії, ген. Васілієву а від того часу стало подавано звіти сов. генералові Драгунові. Отже все це оскарження Голікова мусить бути непорозумінням, каже Департамент.

ЧОМУ НІМЕЧЧИНА ПРОГРАЛА ВІЙНУ

Маршал Фон Рундштет, тепер військовий бранець у Союзників, каже, що найважливішою причиною, чому Німеччина прогнала війну, було летунство. А були ще й інші причини, такі:

1. Брак опалу до машин — оливи й газоліни.
2. Знищення залізничних шляхів сполуки.
3. Страта джерел сировців, таких, як Ромунія.
4. Зруйновання нім. промисловости, як Шлеськ і Саксонія, літаками.

Щодо Гітлера, то Рундштет казав, що він вірить, що він згинув в бою в Берліні. Про маршала Монтгомерія казав, що він добрий командант. Американські генерали на його думку „надсподівано добрі; „багато від минулої війни навчилися.”

Німці не напали на Англію в 1940 році, казав, бо виявилось, що замало мали водного перевозу й заслабу охорону військових кораблів. Напад на Європу німців заскочив — і щодо часу й щодо місця. Останній наступ німців в Арденах був би вдався але недописав довіз матеріялів. Щодо свого зловлення говорив фон Рундштет, що він сам був би ніколи не піддався, але його зхопили з військової лічниці. Про смерть Гітлера казав, що він ніколи не повірить, щоб Гітлер сам собі відібрав життя; це не годилось би з його характером, казав.

ТІТО НАКАЗУЄ СОЮЗНИКАМ

Ціла німецька армія разом з італійською фашистською, так званою Лігурійською Армією піддалась ціла, зараз по смерті Гітлера. Отже новозеландське військо ввійшло до Трієсту. Проти того запротестовав югословянський Тіто Броз гострою заявою, що Трієст здобули його партизани, отже союзні війська не мали права без його дозволу туди заходити.

Заява з головного постю югословянської армії голосила, що новозеландське військо зайняло Трієст „без нашого дозволу,” а це „може мати небажані наслідки, коли справа не буде поладана скоро за взаємною згодою.”

Положення ще більше ускладнилось боями між загонами Тіта й четниками Дражи Михайловича — в Трієсті й на навкільних горах. Заява Тіта далше голосила: „Трієст і Гориція не могли бути зайняті новозеландським військом, бо обидва ці міста були визволені в кривавих боях югословянським військом.” Комуністичний хорватський часопис „Напрієд” писав: „Істрія, і Трієст наші, і залишаться наші.” Цю його заяву подану, як редакційна, цитувало радіо.

Спірка ця відбилась відгуком у Римі. Тамошні студенти й італійці в числі 20,000 людей вийшли на вулиці на демонстрацію, домагаючись звороту Італії Трієсту, який Італії призначено по минулій війні. Демонстранти зчепились з комуністами й зачалась бійка, під час якої багато людей було важко поранених. Демонстранти стягали комуністів із сходів пам'ятника Невідомого Вояка, де комуністи зробили собі плятформу до промов.

Тим часом Тіто оголосив, що його війська зайняли два інші міста: Фюме й военну пристань Полю. Є побоювання, що випадок цей в Італії може довести до подібного, як це було в Греції.

З ЛИСТІВ НАШИХ ВОЯКІВ ЗА МОРЕМ

Пише Рудольф Федорович,

член. СГД, із Механічно-Електричної Частини за морем: „Тількищо вернув я з 9-денної відпустки, що є найбільша відпустка, яку можна тут одержати. За цей час я мав нагоду відвідати наш Український Клуб у Манчестері, який я вважаю на 100% досконалим. Гостював я там в українських родин — нашої найстаршої колонії в Англії, і всі вони передають сердечний привіт українцям у Канаді. Здивовало мене те, що по 30 роках переживання в Англії старші люди цієї колонії все ще говорять своєю рідною мовою. Діти вже подібні на типічних англійців, але в душі своїй вони далше добрі українці. Усі вони, ті, що здібні до війська, служать своїй прибраній батьківщині на фронті.

Останні дні моєї відпустки я перебув в Лондоні. Мав знову честь бути прийнятий В. П. Гетьманичом Данилом який знаходиться в прекраснім здоров'ї й повний надії на кращу будуччину нашого народу. Працюючи довго цілий день, він усе ще знаходить час цікавитись українськими справами.

У неділю, дня 18 березня, ц. р., ми мали церковну відправу, яку переведив о. сотник М. Горощко, а на якій були присутні 48 різних військових ступнів до сотників включно з сотн. Смалським і сотником Капустою. Усі ми були дуже раді.

По обіді, на який запросив нас о. Горощко, ми святкували роковини Тараса Шевченка, найбільшого поета України. о. Горощко розповів нам про його життя й як він вибився з простого селянина на одного з найбільших людей в історії.

Під час святкування відчитувано нам декотрі поеми Тараса Шевченка. о. Горощко радив нам, щоб ми, коли вернемо додому, читали якнайбільше його творів, бо вони майже всі переложені на англійське. Щоб більше прикрасити нашу програму, співали ми пісні. Навіть і в таких важких часах наші люди не забувають за свого найбільшого поета й святкують його роковини щорічно.

Сарджент Гелена Козічка подякувала о. Горощкові за його таке щире відношення до вояків і за його цінний реферат, а ми всі також йому дякували, мовчки, даючи про це знак нашими оплесками. о. Горощко, це дійсно такого рода священик, якого ми дуже потребуємо. А Гелена Козічка, це самоцвіт у наших Клубі, завжди має для кожного усміх, кожному влегшить не знати які турботи. Під її усміхом вояки забувають свого тугу за домом.

По відсвяткуванні нашого скромного свята мали ми спільну світлину.

Р. Федорович

ЗНАЙШЛИ ТРУПА ОЛЬГИ ГАВРИЛЮК

На мілкій воді затоки Англійського Заливу в Ванкувері знайдено плаваючого поверху трупа 23-літньої Ольги Гаврилук, кельнерки, якої батьки, як думають, живуть у районі Піт-Риверу в Алберті. Дівчина приїхала до Ванкуверу шість місяців тому з Порт Мелону, у не буде, оголосив міністр Пра-Брит Колумбії. Останній раз її бачили півтретью пополу-Океані влада буде покликати ні, як залишала ресторан, де добровольців. Усі ті, що мали працювала. Три бляки від її ставитись до військової служ-трупа знідено ручну торбин-би дня 7 травня, або перед ку, думають, що її, де була тим, а не зголовились, мусять рестраційна картка, алепись-зголовились їй, коли їх визмо на ній було нечитке.

Пошукуючи слідів, поліція ти. Ті, що мали ставитись по 7 арештовала одного вояка. Катравня, одержать безплатний же, що на його однострой були переїзд і будуть відіслані додо червоної плями; черевки по-му.

ФАРМИ НА ПРОДАЖ — 100 Акрів (Знамените купно), 7 кімнат помешкання, вода, електрика, стодала. Цілком близько до Гостинця Ч. 8. Дві тисячі брескв („пічес”), поверх 200 черешень, решта : сливи, груші, казні ягоди, урожайна порож на земля, дещо пасовиська й ліса. Можна перебраться зараз. Вісім Тисяч готівкою, решта — Девять Тисяч — за умовою. Голоситись до „FRUIT & GRAIN FARMS”, W. CONGDON, 8 MAIN St. E., GRIMSBY, Ont., Tel. 49.

БИЗНЕСОВИИ ПРОВІДНИК
ПО ТОРОНТІ

TRANS — TORONTO REAL ESTATE CO.
НАЙБІЛЬША В ТОРОНТІ АГЕНЦІЯ
Доми, Фарми, Бізнеси до пролажі, ренту або заміни. Управителі : Мірослав і Петро Волошинські
212 Royce Ave. — Lakeside 4714.
Відчинено вечорами.

Укр. Кравецька Робітня
Чистимо й прасуємо мужські й жіночі оляги, а також робимо нові за замовлення.
О. Волянський, власник.
621 Queen Street West.

SOSINSKY REAL ESTATE
Одинокі українські посередники на Вест Торонті. Купно, пролаж й виміна : Домів, Фармів та Бізнесів. Совісна порала й обслуга.
296 Royce Ave. — Phone : LO. 2689.

А. ТУРЧИНЯК
Плястрування, Стоко й Мурування цеглою. Уся робота гарантована. Опілка безплатно.
48 Rusholme Rd. — Tel. : KE. 3387.

DOVERCOURT REALTY
Хто хоче дешево й добре купити хату, фарму чи бізнес, хай звертається до п. Л. КОВАЛЯ, власника вище поданої фірми.
Сумлінна обслуга.
839 College St., Toronto — LL. 5609

УКРАЇНСЬКА КРАВЕЦЬКА МАЙСТЕРНЯ
Jack's Clean - E - teria
Робимо нові убрання, чистимо, направляємо, й прасуємо.
672 Queen St. W. — Toronto, Ont.
Tel. AD. 8918
Я. КОВАЛЬЧУК, власник.

Просимо Наших Читачів підтримувати також ті Бізнеси, що оголошують в Бізнесовім Провіднику „Українського Робітника”!

„ГРОСЕРНЯ” НА ПРОДАЖ
Добре вироблена в торгівлі „гросерня”, або будинок на продаж. У будинку гарне помешкання для власника. Голоситись до: 909 Дундас Ст. W., WA. 9133 Toronto

ПОТРІБНО ДО ПРАЦІ — Жінок до шиття руками й до загальної роботи. Часових робітників чоловіків до загальної праці й шіткарів. Зголошеня до: Scientific Fur Coat Co., 81 Peter St., Toronto

казували, що були в воді. Крім того, на обцасах і на закладинах штанів був пісок. Труп убитої лежав лицем у долину, недалеко, на березі, лежала вояцька шапка. Тридцять стіп від трупа лежав „ліпстик”, плящина з пахнілами й заліплена коверта, у якій був гаманець з \$40. Поліція вірить, що дівчина була вбита півчварта стіп довгим куском кедрового дерева.

УЖЕ НЕ БУДУТЬ ПОКЛИКАТИ ДО ВІЙСЬКА — З закінченням війни в Європі покликань довійськової служби вже не буде, оголосив міністр Пра-Брит Колумбії. Останній раз її бачили півтретью пополу-Океані влада буде покликати ні, як залишала ресторан, де добровольців. Усі ті, що мали працювала. Три бляки від її ставитись до військової служ-трупа знідено ручну торбин-би дня 7 травня, або перед ку, думають, що її, де була тим, а не зголовились, мусять рестраційна картка, алепись-зголовились їй, коли їх визмо на ній було нечитке.

Пошукуючи слідів, поліція ти. Ті, що мали ставитись по 7 арештовала одного вояка. Катравня, одержать безплатний же, що на його однострой були переїзд і будуть відіслані додо червоної плями; черевки по-му.

DAWES BLACK HORSE BREWERY

Осип Назарук

РОКСОЛЯНА

ІСТОРИЧНА ПОВІСТЬ З 16-ГО СТОЛІТТЯ

XIV.

...„А ЧЕРВОНА КРОВЦЯ НА РУЧЕНЬКАХ ТВОИХ“...

(Продовження)

Йшла коридорами й саями Селямліку в діядемі з перел, в роскішних шовках, в блискучих фарарах — і вся в слезах. А перед нею несли чорні євнухи малого принца Селіма в біленьких муслинах, в золотій лектиці. За нею йшли білі невольниць гарему, збентежені плачем жінки Падишаха.

Вигляд султанки був такий поважний, якби несла з собою найбільшу таємницю держави Османів. Високо держала голову а слези як перли котилися по її гарній обличчю.

Всі військові й достойники, яких зустрічала, схрестивши руки на грудях, з поспіхом уступали з дороги розплаканої жінці могутнього Султана.

Тут і там на роздоріжках коридорів жовнір стояв мов остовпілий на вид жінок в палаті селямліку: думав, чи се не привид...

А деякі побігли злякані до команди двірця селямліку, де дали знати про надзвичайну подію самому адзі сторожі сераю. Той вискочив з кімнати як опарений і бічними переходами скоро пішов, щоб зупинити дорогу Роксоляні. А вона йшла відважно.

Йшла прямо до залі Великої Ради Дивану.

А як дійшла до дверей, дала знак чорним євнухам, щоб задержалися. І виступила наперед, перед лектику сина свого.

Ага яничарів, що вже стояв зі сторожею біля Ради Дивану, побачив сплаканою найкращу з жінок Падишаха, схрестив руки на грудях і збентежено промовив:

— О радісна Мати принца! Падишах зайнятий судейськими справами. А потому має приймати чужих послів.

— Зайнятий? Судейськими справами? Я також хочу суду — на розбишак, що бушують в палаті Падишаха! — сказала твердо, приступаючи до дверей. Ага яничарів вмиг відступив на бік, схилившись аж до колін могутньої султанки. Тоді вона дала м'якшим тоном:

— Не бійся! Перед чужими послами Султан напевно прийме сина свого!

Дала знак євнухам, щоб несли лектику за нею, до нутра залі Великої Ради Дивану. Й увійшла у судейську залу з плачем, але так твердо, якби сама мала в ній судити.

Увійшла й закричала: — Ратуй дитину свою! Я боюся вертати в гарему кімнати!

Султан встав з престолу.

— Що се? запитав голосно і пальцем дав знак усім, що були в залі, щоб опустили її. Збентежені достойники виходили оглядаючись як на дивогляд. Бо хоч до різних днів уже привикли від сеї жінки Падишаха, але і в сні їм не снилося, щоб вона могла відважитися прийти аж тут, незаповіджена, з дитиною й цілим почетом!

За суддями вже без наказу поспішно вийшли євнухи й невольниць султанки.

— Що сталося — запитав занепокоєний Султан. — Чи хто зробив яку кривду тобі, або дитині?

Гнів уже мав в очах. — Не мені, але нашій дитині! — відповіла, тихо плачучи, щоб не лякати сина. Виняла з лектики малого Селіма і взяла його на руки, цілуючи й обливаючи слезами.

— Нашій дитині? Хто смів? — тихо запитав султан, споглядаючи на сина, що невинно усміхався до нього.

— Агмед-баша!

— Великий Везир Агмед-баша?!

— Так! Великий Везир Агмед-баша!

— Що ж він зробив?!

— Наперед кажи його увязнити. Бо я боюся, щоб не втік з палати!.. Тряслася з обурення.

— Він є в палаті?!

— Недавно був у мене! І ще накажи (вплач) увязнити його спільника, чорного євнуха Гассана! Він же за дверима... Описля я все розкажу...

Султан уважно подивився на сплаканою й схвилювану жінку. Кинув оком ще раз на дитину, що вже кривилася до плачу і плеснув у долоні.

З трьох дверей великої залі вийшли німі сторожі Падишаха. Султан сказав твердо, слово по слові:

— Ув'язнити великого везира Агмед-башу і Гассана, чорного євнуха, що служить у Хасеке-Хуррем!

Вийшли тихо як тіні, схиливши лиш іскристий погляд Роксоляни.

Султанка Ель Хуррем німим рухом попросила піддержати сина — й упала біля. Зімліла у судейській залі. А маленький Селім ревно розплакався на руках свого батька.

В такому положенню у престольній залі Великої Ради Султан і ще ніколи не був. Не знав, що почати з собою, з дитиною та жінкою. Не хотів кликати слуг, щоб не бачили змілілої жінки, бо уважав, що дивовижно й так уже була нечувана.

Поклав сина в золоту лектику, що стояла на підлозі, метнувся до жінки й махінально заніс її на місце, де сам сидів. Описля скочив до дверей, за якими все стояла німа сторожа з вирізнаними язиками. Відхилив двері й зажадав води.

Перелякана сторожа ще ніколи не бачила Султана в такому зворушенню і гніві. Вмиг подало йому воду у кришталевім збані. Сам замкнув за собою двері й підійшов до жінки. Маленький Селім плакав, аж заходився з плачу. Сулейман зачер водою рукою й покропив улюблену жінку, раз-у-раз повторяючи:

— Що тобі заподіяли? Що тобі заподіяли?

Відкрила очі, біда як квітка ясмину. Почувши плач дитини, пробувала встати. Він задержав її сам подав їй дитину. Сиділи мовчки в трійку. Вона кормила розплаканого сина, а він подавав їй воду.

Як успокоїлася і прийшла до себе, запитав:

— Коли ти не дуже втомлена, то може скажеш, яку кривду заподіяв тобі і дитині великий везир Агмед-баша?

— Скажу, скажу, — відповіла тихо, — бо серце трісло б мені з болю, якби не сказала.

— Кажі — просів.

— Великий Везир Агмед-баша зголосився до мене й зажадав триста тисяч золотих дукатів...

— Якто зажадав? За що зажадав?

— Аби закрити перед людьми й тобою...

— Що закрити? — перервав обурений.

— Що я охристила твого сина Селіма, — вибухла.

— Охристила?!

— Ні, се видумка! Се нікчемна клевета Великого Везира Агмед-баші й підкупленого чорного євнуха Гассана! Ревно заплакала.

— Обидва злочинці повинні вмерти! Тільки справедливість вимагає, щоб їх переслухати!

Була сим дуже занепокоєна. Але не дала сього пізнати по собі. Думка про те, як боронитися далі, успокоїла її зовсім.

Встала і промовила:

— Роби судейське діло своє!

Склонилася так як людина, що має повну слухність за собою й не боїться вироків. Білдо усміхнулася. І пішла.

Султан не сказав їй ні слова, що непотрібно зробила дивовижу, якої ще не було, відколи султани сиділи на престолі.

А в цілім сераю була біганина, метушня і перестрах не до описання. Напів збожеволіло го зі страху Гассана відвели в тюрму. Він весь час кричав з великого жаху:

— Все неправда! Великий везир Агмед-баша казав мені так говорити! Й обіцяв за те багато грошей! І дім у Скутари! А то все неправда, що я говорив!

Ніхто не знав, що він говорив. Але всі боялися питати. Ніхто не хотів знати таємниці султанської жінки, бо вже чувнюхом, що кров буде на ній.

Агмед-башу увязнили в сераю, у хвилі, як ішов через браму Джеляд-Одасі. Увійшов до неї, але не вийшов з неї. І ніхто вже більше не бачив між живими Великого Везира Агмед-баші, першого міністра держави. Тільки яничари, що стояли на сторожі біля Джеляд-Одасі, оповідали потому пошепки в касарні, що довго було чути зойки могутнього везира, заки замучила його німа сторожа Падишаха.

— За що? питали шепотом у довгій на мило касарні яничарів.

— Ніхто не знає, за що. Бачили тільки, як ішла з плачем до Султана його прегарна жінка Хуррем Роксоляна.

— І ніхто перед смертю не вереслював Великого Везира? — Ніхто не переслухував...

— Такого ще не було, відколи царствує рід Сулейманів...

— Але й не було ще такого султана. Сей знає, що робити. Шепотом говорили в довгій на мило касарні яничарів...

Бо могутню руку мав той султан Османів, що залюбився у блідій чужинці з далекої країни, перед котрою незабаром затрявся весь серай султанський і ціла столиця і вся могутна держава Османів, що простягалася на трьох частях світа...

Ще того вечора на царській бамі Бабі-Гумаюн застромле но окривавлену голову Великого Везира Агмед-баші.

Уста мав викривлені терпінням, а кожний нерв його страшною головою дріжав у тріло його вже четвертували султанські сіпаги на площах Царгороду.

І жах великий пішов по Стамбулі, султанській столиці, пішов по палатах султанського сераю, пішов по блискучих саях селямліку і по пахучих кімнатах гаремліку. І дійшов на віть до святинь муслемів. Й інакше ніж звичайно співали в той вечір муеззінні з високих, струнких мінаретів свої молитви:

...„Ла Іллага іл Аллаг, ва Ма гомет расул Аллаг!“

Так погіб Агмед-баша, перший друг султанки Роксоляни.

А дня того вечером другий раз в життя не могла клякнути до молитви Султанка Ель Хуррем, радісна мати принца. Немов у далекій, закривавленій мраці станула перед нею мала церковця на передмісті Рогатина. І мовчки стояла. А здалека долітав дивний крик муеззіннів на високих мінаретах сераю...

...„Ла Іллага іл Аллаг, ва Ма гомет расул Аллаг!“... Вони молилися до Бога свого за Великого Султана і за державу Османів, по котрій ішов уже „Кісмет“ з кривавими руками. І тихо додавали в своїх молитвах:

„Відверни, Боже кров від до му Падишаха!“

А по великих базарах Стамбулу ходили дивні слухи про султанку, яку бачили у коридорах ізаях селямліку. І так оповідав собі про се простий народ турецький:

Хотів Агмед-баша украсти дитину султанки Ель Хуррем. І підкупив чорного євнуха Гассана щоб той підсунув сонний напій султанці. І зробив чорний Гассан те недобре діло: підсунув напій на сон молодій султанці... А як вона заснула, підкрався чорний Гассан з Великим Везиром. І взяв дитину султанки Ель Хуррем.

Але вона зірвалася у сні. І в сні закричала й дитину відобрала. І пішла сонна на скаргу до Султана... У сні йшла...

Йшла коридорами й саями селямліку...

Йшла... В діядемі з перел, в роскішних шовках, в блискучих фарарах і вся в слезах...

— Уся в слезах... — Так! Вся в слезах...

— А перед нею несли чорні євнухи малого принца Селіма в біленьких муслинах, в золотій лектиці...

— В золотій лектиці? — Так! В золотій лектиці.

— За нею йшли білі невольниць гарему, збентежені плачем жінки Падишаха...

— Збентежені плачем? — Так! Збентежені плачем.

— Йшла просто до салі Великої Ради Дивану.

— А якже знала, куди там іти, коли ще ніколи не була в селямліку?

— Так! Знала, дуже добре, бо вело її материнське серце... Бо йшла по справедливості.

— Який-же вирок видав султан Сулейман

— Справедливий вирок видав султан Сулейман: Казав так довго бити обох винуватків, аж поки згідно не призналися, за кілька грошей перекупив везир чорного Гассана.

А потому казав припикати везира Агмеда, щоб видав з себе якраз тільки зойків, кілька дав гдошей спільникови своєму. І сконав Агмед в Джеляд-Одасі.

— А чорний Гассан?

— Його казав султан кинути у море зі звязаними руками: як перепливе до Острова Принців то може йти, куди захоче...

Справедливий вирок видав Сулейман. Нехай Аллаг Акбар благословить сліди ніг його! Бо такі крав податки Великий Везир Агмед і то крав так, що немогли його імити... А на тих податках були стони і кров. Тай вистогнав їх Агмед в Джеляд-Одасі... А решту рахунків возьме в нього Аллаг з вічними очима.

(Дальше буде)

— * * *

КАРІЄРА ГІТЛЕРА

20 квітня, 1889 Гітлер родився.

1923 вступив із бровару в Мюнхену зо своїм націонал-соціалістичним рухом збройно, по владу, і програв.

30 січня, 1933, зівстав іменованим на канцлера Німеччини.

23 березня, 1933, райсгаг дав йому диктаторську владу.

У червні, 1934, перевів криваву „чистку“, порозстрілювавши багато членів організації „за зраду“.

7 березня, 1936, наново озброїв Ренцину, наперекір Умові в Льокарно.

У березні, 1938, прилучив до Німеччини Австрію.

29 вересня, 1938, Британія Франція й Італія згодились у

SUDBURY, ONTARIO

EAST END BAKERY

Випікаємо різного рода хліб і всякі інші печива як тісточки, медвіники, і т. п. Наші троки кожного ранку є коло Ваших дверей, а наш розвозчик совісно Вас обслужить.

ЗАМОВЛЯЙТЕ ТЕЛЕФОНІЧНО, ЧИСЛО: 6-6801.

І В А Н О Н И Щ У К, Властитель.

193 VAN HORNE ST. — SUDBURY, ONT.

YOLLES FURNITURE LTD.

53 Elm St., Sudbury, Ont., близько пошти — Phone: 4-4432

ПРОДАВЦІ КРАЩИХ ДОМАШНІХ МЕБЛІВ ВІД Р. 1898

Бажають запросити українське населення Садбури й околиць оглянути одну з найбільших вистав меблів в Північній Країні. Фірма YOLLES зустрине Вас завжди гостинно.

GURNEY & CLARE JEWEL

Печі до варення — також можна дістати в

YOLLES FURNITURE LIMITED.

TIMMINS — KIRKLAND LAKE — SUDBURY.

ПИЙТЕ! SILVER FOAM! НАПИТКИ!

Cola — Orange — Lemon — Lime

4 ВІДМІНИ: Пляшка 12 унцій за 5 центів

ВИКЛОЧНІ ПРЕДСТАВНИКИ „STUBBY“ СОДОВИХ ВОД

Ginger Beer, Lime Kola, Orange, Lemon, Lime, Grapefruit

SUDBURY BREWING & MALTING COMPANY, LTD.

Скоря Обслуга. Замовляйте Телефонічно: 7-7561

THE FOWLER HARDWARE COMPANY LIMITED.

ТОРГОВЦІ: Начинням, Кухонною Посудою з Алюмінію й Емалію, Будівельними Струментами й Матеріалами, Годсон-Бейськими Коцями.

72 Cedar Street — Sudbury, Ont. — Phone: 5-5649

● Найновіша Мода — Найліпша Якість — Приступна Ціна

Переховок і Обезпечення 2%. Направа й Віднова

Один із найбільших складів Кожухів в Канаді

JOHNSON'S FURS

СОДБУРЬСКА НАЙКРАЩА КРАМНИЦЯ ФУТЕР

16 Durham Street N. — Sudbury, Ont.

Мюнхену на його вимоги в відношенні до Чехословаччини.

1 вересня, 1939, Німеччина вивіла Польщі війну.

3 вересня, 1939, Британія й Франція вивіли війну Німеччині.

11 травня, 1940, зачався німецький наступ на Захід.

17 червня, 1940, Німеччина побила Францію.

У літі, 1940, Гітлер чомусь не напав на Англію.

22 червня, 1941, Німеччина вивіла війну Росії.

11 грудня, 1941, Німеччина вивіла війну ЗДА.

Восени, 1942, німці зістали побиті під Сталінградом.

8 листопада, 1942, Союзники наїхали на Півн. Африку.

12 травня, 1943, німці й італійці потерпіли поразку в бою за Тунісію й піддалися.

Літо, 1943, червоні зачали великий наступ на німців.

25 липня, 1943, провалився Мусоліні, спільник Гітлера, коли Союзники наскочили на Пол. Італію.

ROBERT BROWN LIMITED

ТОРГОВЦІ ДІАМАНТАМИ ЮВІЛЕРИ Й ОКУЛІСТИ

Sudbury — Copper Cliff

A. NIEMI'S STUDIO

„Фотограф Для Всіх Оказій“

36 Evm St., E. — Tel. 8-8824

Купуйте з Довірям у:

„SHORTY“ GREEN

Склад Чоловічого Одіння

50' Elm St., E. — Tel. 4-4331

Sudbury — Ontario

NORTH COUNTRY SUPPLY CO. LTD.

ВУГЛЯ, КОКС, ДЕРЕВО

140 Lorne St. — Phone 5-5614

Sudbury, Ont.

KARL LERTO GENTS FURNISHINGS

Першорядні Одяги, Черевки, Капелюхи, Шапки і т. п.

84 Durham St. S., Tel. 6-6641

LORNE L. DOUGLAS

Formerly Sudbury Drug Co.

Elm and Lisgar — Sudbury, Ont.

Phone 8-8751

ШЕЛ ГАЗОЛІНА І ОЛИВА ФАЕРСТОВН ТАБЕРІ ПРЕС-О-ЛАЙТ БАТЕРІ

Інтер'єйшлал Гарвестер

Трокс.

EDWARD OIL & RUBBER COMPANY

48 Beech St., Sudbury, Ont.

Читайте і передплачуйте „Українського Робітника“

ДОПИСИ

ГЕМИЛТОН, ОНТ.

У неділю, дня 22 квітня, о год. 3-й пополудні, члени С.Г. Д. й приятелі мали честь розвеселити свого приятеля п. Шуста несподіванкою в хаті п-ва Гальчуків. Зібрані ждали на призначений час аж тут приходить п. Шуст в товаристві п. Слободзяна в відвідини до п-ва Гальчуків і здивований застає повну хату знайомих лиць, які витають його гучними оплесками.

Зараз наш кошований, п. П. Багрий зложив прибувшому п. Шустові сердечні побажання з нагоди його уродин від усіх присутніх а п. Ю. Старецький вручив йому скромний, але цинри́й дарунок від присутніх. А далі засіли всі де перекусити та чайку й при веселій бесіді та складанні побажань проводили час.

Промовляли пп. П. Багрий, Ю. Старецький і п. Слободзян. п. Шуст усміхався крізь сльози із зворушення, коли промовці згадували про його дружину та рідно в теперішній кривавий час. А він ширший українець, ширший член С.Г.Д. і працівник жертвенний, де треба бути жертвеним.

п. Ю. Старецький попросив до збірки а пресу. Присутні ра до погодилися і зложили \$8.50 на пресовий фонд для „Українського Робітника“. Зложили пп.: п. Шуст — \$2; по \$1: П. Багрий, Фекас, п-і Родзіво — 75 ц.; по 50 ц.: Слободзян, Палійчук, Н. Калинович, Гальчук, Старецький; П. Калинович — 25 ц.

Забаву була дуже весела, ювілят радів і дякував за пошану та за пам'ять. Казав, що йому здається, що він між своєю ріднею знаходиться. Казав, що ми не повинні забувати також за наших братів українців, які потребують допомоги в Європі, тож щоб якнайскоріше їм ту допомогу на руки К.У.К. у Ввинніпегу післати.

Промовці закликали також купувати Бонди Перемоги. Ю. Старецький.

ГАРНА „НЕСПОДІВАНКА“ (Торонто, Онт.)

В суботу ввечір дня 28 квітня, ц. р., п. Йосиф Мілько, як добрий муж, устроїв в своїй хаті несподіванку для своєї дружини, Розалії, з нагоди 44-роковин її уродин.

Добру й багату перекуску приготувляла їх кума в своїй хаті п-і К. Неведюк. Хата п-ва Й. Мілько була повна людей, які ждали на не-присутніх господарів. Як тільки вони ввійшли до хати, зараз заблисло світло й хата загомоніла витаннями.

Господарем цього вечерка був п. М. Неведюк, який привитав п-ю Р. Мілько дуже сердечно, провів молитву й гості на почалася.

Перекусивши, п. Неведюк просив до слова мужа, дітей, Михайла і Анни, кумів, односельчан і інших гостей. Усі ждали п-і Мілько й цілій родині все го добра, бо вони і заслуговують на це своєю рухливістю і жертвенністю на церковнім і народнім полі.

Багаті дарунки зложили: муж, п. Й. Мілько, діти Михайло і Ганя, п-і К. Неведюк від своєї рідні і від присутніх гостей, і односельчан.

Щоб забаву зареєструвати, переведено збірку на укр. пресу, яка виходить тільки завдяки піддержці самих українців, без ніяких гадючих фондів.

До збірки закликав п. М. Кміть й обидва з п. П. Стецюком її перевели. Зібрано \$12.75, з чого \$9.75 призначено для „Укр. Робітника“ в Торонті.

Весело забавлялися до пізно вночі, жартуючи та співаючи національні пісні.

Всі були раді з цієї забави а найбільше, здається раділа п-і Мілько-ювілятка, що має так доброго ужа й гарних діток. Хай Бог благословить добре родинне гніздо а Вам жертводавці за прес. фонд сердечна подяка.

Учасник.

ПОДЯКА З ВАЙНОНИ, ОНТ.

В імени мого мужа й синів я складаю сердечну подяку своїм односельчанам, сусідам і приятелям за устроєння нам несподіванки дня 1 квітня.

Це була дійсно велика несподіванка для нас і вона останеться в пам'яті на довгі роки, як милий спомин.

Дякуємо за так щедрій дар, який зложили нам присутні, і ті, що з деяких причин не мали змоги до нас в той вечір прийти.

Дякуємо своїм односельчанам, що своєю присутністю й спомином пригадали нам прожиті разом молоді літа на рідній землі.

Дякуємо Гетьманцям Державникам за побажання через пана Онисика.

Я скажу щиро, що дійсно цей гурток людей заслуговує на призначення за свою працю для великої Ідеї.

Дякую пану Асафатовому за призначення для моєї скромної праці.

Господареві і господиням цього вечерка рівнож щиро дякуємо. Хай же Господь нагородить Вас усіх сторицею за ваш труд.

Т. Дяковська.

ВЕСНА

Весна, весна вітрець шелоче, Щебечуть птички на гілках, Мала комашка в траві сокоче Радіють квіти на полях.

Весна!... Весна пора чарівна: На землю сходять благодать, В серці панує настрої дивний, Всевсвіт так хочеться обнять...

Сонечко вже гріє, сміючись, Минула люта зима... Колиж, Народе рідний мій, Прийде й для Тебе вже Весна? Т. Дяковська

ВАЖКЕ ПОВІТРЯ НАД КОНФЕРЕНЦІЄЮ

Конфртенція в Сан Франсиско ведеться під страхом розбиття. Є такі, що побоюються, що советська делегація, потерпівши два рази поразку, може конференцію покинути. Інші, однак, думають, що цієї конференції не можна розбити. Коли б советська делегація її навіть залишила, то вона буде однаково продовжуватися без неї, як небіжка Ліга Націй без Злучених Держав Америки. А зрештою, кажуть, Росія нічого своїм виступом не скористала б.

Конференція має твердого провідника в особі сталого голови кермуючої комісії, п. Стетінюса, державного секретаря ЗДА. Це він минулого понеділка зажадав негайного голосування над питанням чи на конференцію запросити Аргентину, усупереч домаганню Молотова, щоб ще зачекати й дипломатично справу краще обговорити. А коли приймати за раз, то щоб і Польщу з Варшави запросити. Аргентину просили — Польщу з Варшави відкинули величезною більшістю, проти чотирьох голосів Росії: її самої, Югославії, Чехословаччини й — Греції. Також було побювання на конференції, що коли відкинути домагання Молотова запросити Україну й Білорусь, то советська делегація конференції залишить. Тому то мабуть, і була одногласна згода на їх прийняття.

Деякі часописи, між ними „Н.И.Т.“, критикують Стетінюса за лоспішні потягнення. Кажуть що ліпше було справді трохи відждати, як пропонував Молотов. Під час гутірки на пленарній сесії в справі цієї промовляли чотири промовці: закор. міністр Бельгії Спаак, що був за відложенням справи, і закордонні міністри: Колумбії, Перу, Мехіка й ЗДА, які були за негайним голосуванням, це б то за негайною спробою сил. За прийняттям голосували американські держави й держави Бритійської Імперії, крім Нової Зеландії, Франції й Китаю не голосували. З того декотрі заключають що це поганий знак для будучої Ради Безбезпеки, бо і Франція й Китай це стали членами майбутньої Ради Безбезпеки. Голосування отже виявило з одної сторони табор американсько-бритійський, з другої Совети з двома своїми сателітами, а тепер уже чотирма, та з непевною Францією, Китаєм і як виглядає, Грецією. З Європи за прийняттям Аргентини голосувала тільки одна Голандія.

Але п. Стетінюс мусів так поступити, бо полуднево-американські республіки зажадали, що Аргентина має бути прийнята — за їх згоду на запрошення України й Білорусі. Отже на конференції виявилось, що хоч ніби держави мають рівні права, то верховладний вплив матимуть американські держави піддержані державами Бритійської Імперії. Як поступити супроти того факту. Сов. Росія, це лежить у діялній згоді. Але більша певність є, що вона конферен-

ції не покине, просто тому, що нічого на тім не скористала б.

Сама вона одна тоталітарна держава стоїть проти демократичного світа, з яким покищо їй задиратись і не корисно й не під силу.

Видко це хоч із того, що зачала відживати польська справа. Сталін прислав премієрові Чорчиллові й президентові Труманові нову пропозицію. У поляків знов вступив дух, що кінець-кінців вони таки чогось дібються. А це вказує, що Сталін не має наміру палити за собою мостів. Спочатку думав взяти те, чого хотів, приступом. Коли ж приступ не дався, змінив тактику й зачинає нові переговори. Але тепер, коли Німеччина вже розбита, шанси для нього здобувати легкі триумфи вже, здається минули.

ЯК ЗГИНУВ ГІТЛЕР?

Смерть Гітлера так заскочила Союзників що вони спочатку не знали що думати. Московське радіо навіть голосило, що це „черговий трюк нацистів“, щоб Гітлерові влещити піти в підпілля. Тим більше, що червоні ввесь час відповідали на голошення німців, що Гітлер і Геббельс у Берліні й кермують обороною, що це брехня, бо Гітлер, мовляв, давно втік із Берліна. Аж коли президент Труман заявив, що він певний у тім, що Гітлер згинув, москалі й собі сказали, що він згинув, але не такою, мовляв, смертю, як голосив Деніц, новий німецький фірер, це б то в бою.

Советський урядовий комунікат, цитуючи „високого німецького урядовця в здобутім Берліні“ подав, що Гітлер разом з Геббельсом і начальником штабу ген. Кребсом поповнив самогубство, ще перед упадком Берліна. Захопивши Берлін, разом з 70,000 бранців, які нарешті піддалися і повиходили з підземелля Тіргартену, чувши про смерть Гітлера, червоні зачали перешукувати руїни столиці, що б віднайти тіло Гітлера й переконатись, що він дійсно не живе. Бо були й такі кіркування, що це можливо згинув двійняк Гітлера а самий Гітлер десь у схованку заховився. Крім названих, червоні шукають також за Рібентропом, Герінгом, Борманом — головою партії нацистів — та іншими високими нацистами.

Тим часом зловлений американцями на зах. фронті високий нім. урядовець зізнав, що Гітлер помер на кровоток мозку а його тіло забрали до Берліна для цілей пропаганди. А що б тіло не попало в руки Союзників, то його німці спалили а попід розсипали по Берліні. На теорію, що Гітлер помер від недуги мозку, натякає і фон Рундштедт, якого Союзники зловили. Казав, що тому, що Гітлер був хворий, адмірал Деніц вже від довшого часу правив Німеччиною. Що Гітлер помер, а не згинув в бою, каже й генерал Айзенговер, покликуючись на графа Бернадоте, якому казав Гітлер, коли предкладав умовини піддачі Німеччини тільки Британії-Америці, що Гітлер „умирає“.

Під час коли світ легко здохнув, що не стало того, що хотів для німців цілий світ завойовати, знайшлися такі, що по ним справляли жалобу. Були це

АНТІН БОЙКО

Одинокий в Торонті
Спеціаліст Масажист
Вилікує заливнені недуги як параліж, ревматизм, біль крижік і т. п. Ставить банжі й півки. Багато признань від пацієнтів.
377 Spadina Ave., AD. 0994

TORONTO, ONTARIO

ЛІКАРІ

Д-р Василь Яремій

Оператор, Спеціаліст Жіночих Недуг
Просить своїх пацієнтів робити „апоінментс“ телефоночно наперед. Можна телефоноувати між год. 9 рано до 8 ввечір. Дві норсі для обслуги.
Dr. W. J. YARMEY,
314 Bathurst St. — Toronto, Ont. — Phone: EL. 5050
Office Hours: 1.30-3.30; 6.30-8.30 Wen. & Sat. 10-12

Др. Т. ТКАЧІВ

Лікар, Акушер, Оператор
Урядові години: від 2-3 і 7-9
11 Govevale St., Toronto, Ont.
Tel.: WA. 3754.

Л. ЛУНСЬКИЙ

ОКУЛИСТ
Екзамінуємо очі. Добирасмо окуляри на різкі неомогання очей, нервовість і болю голови. Говоримо по українськи.
470 College St. W., RA. 3924

АДВОКАТИ

ОСІП М. ДАНКОВИЧ

Адвокат і Нотар
Заступає в справах шлюбних карних і розводних
JOSEPH M. DUNCAN
Bay & Richmond Sts.
Room 603, Temple Building
Res.: MO. 3000 — Off.: AD. 9323.

СЛАБІ ОЧІ

Діють на ціле тіло. Людина стає тоді нервова, має болю голови, незду-жає на нестриваність, і т. под.
Тож не вікладайте „на завтра“, а йдїть провірити свої очі до

S. WEBER

ОКУЛИСТ
3 20-літньою практикою
550 College St. — MI. 1714
Говорить по-українськи

ROMANIUK & ROMANIUK

МИКИТА РОМАНОК МИРОСЛАВ РОМАНОК
Адвокати, Повновласники і Нотарі
Заступають в справах судових, так кримінальних як і цивільних, розводних і земельних. — Адреса:
511 TEMPLE BLDG. (Cor. Richmond & Bay) TORONTO 2, ONT.
Тел. канцелярії EL. 2585 — Тел. помешкання MA. 3183

ДЕНТИСТИ

Д-р П. Гуцуляк

ДЕНТИСТ
Відчинив свою канцелярію
Room 270 Physicians & Surgeons Bldg.
86 Bloor St. West, (близько Бей), Toronto, Ont., — Tel.: KI. 6727
Вечорами тільки за попереднім замовленням.

DR. CHAS. OKUN

ДЕНТИСТ
838 Dundas St. West,
(cor. Euclid)
Waverly 9822 — Toronto.
Вечорами за замовленням.

еспанські фаялґісти й премієр Ейре, Імон де Валера. Фаялґісти убрані в партійні однострої, стали в довгий ряд перед німецькою амбасадною дня 2 травня й позалисувались у книзі гостей або позалишали свої візитівки на знак співчуття по смерті Гітлера.

Імон де Валера висловив своє співчуття німецькому амбасадорові особисто. У товаристві його був Джосеф Ввалш,

секретар департаменту Закордонних Справ. Прийняв де Валєру німецький міністр Д-р Е. Гемфіл.

Ніпонські дівчата — вправляються до оборони своєї батьківщини.

ЗЛОВИЛИ КНЯЗЯ НІКІТУ

Третя амер. армія зловила свояка пок. рос. царя. Нікиту, що втік із Чехословаччини до Швайцарії.

ST. CATHARINES, ONT.

Т. Р. БІГОРА, В. А.

Український Адвокат і Нотар
Офіс над Bank of Toronto
31-A Queen St. — St. Catharines.
Office: 216 — Res.: 2507W

ВИ, ЩО НЕЗДУЖАЄТЕ НА ШЛУНОК, ОСЬ ВАМ ПОРЯТУНОК: „Stomachic“

НЕДУЖІ НА ШЛУНОК: Прогієт снос неомогання Шлука ліком МекЛавда СТОМАЧИК, який заплював вже стільки недужих на шлунок людей.

„Так добре себе почувало, що не можу навіть тому повірити!“ — сказав один торонтоський мішанин, коли його запитали, як він чувся від того часу, як зачав брати Д-ра МекЛавда СТОМАЧИК. Цей добродій був жертвою минулої Світлої Вайни — поранений у Шлунок відомком шрапнелю. Усеякі дієти й лікування в лічних малючо йому помагали. Тепер він заявляє себе щасливим, що може їсти печену сипинну й іншу по-живу без шлунокового розладу. З ваячності, він переконав кількох своїх приятелів, щоб і вони ваялися за поміччю цього надзвичайного средства.

СТОМАЧИК Д-ра МекЛавда помагає на всякі обиди затвердження, а особливо помічний проти тупого болю в шлуку, що настає деякий час по їжі.

СТОМАЧИК продають наступні й інші Дрогстори:

- ТОРОНТО ** Маршал'с Дрог Стор — при вулиці Квін,
- Ротбар'с Дрог Стор — при вулиці Квін.
- НОРТ БЕН & ТИМІНС ** Сая'с Дрог Стор.
- СОДБУРИ ** Мішо.
- КАПЕР КЛИФ ** Ввілсон'с.
- КІРКЛЕНД ЛЕЙК ** Кіркленд Фармасі.
- НЮ ЛІСКЕРД & ЛАРДЕР ЛЕЙК ** Файнлейс'с Дрог Стор.
- СТ. КЕТЕРІНС ** МекКвілен.
- НАСГЕРА ФОЛС ** МекНеллі'с.
- КІЧЕНЕР ** Вебер'с.
- ОШАВА ** Томсон'с.
- ОТАВА ** Молог'с.
- ВВІНДЗОР — ВВЕСТОВЕР'С — ОТАВА & ГОЛ ВУЛИЦІ.

Ріжні Вісти

40 МІЛЬЙОНІВ ЖЕРТВ - Мин. неділі, 8.41 увечір за торонтонським часом а о год. 2.41 по опівночі в понеділок, закінчилась по п'ятох роках, вісьмох місяцях і шістьох днях без умовної піддачки Німеччини війна в Європі, у якій було 40 мільйонів людських страт по обидвох сторнах.

ЩО З ГІТЛЕРОМ? — Червоні не вірять, що Гітлер згинув в бою. Не вірять також лонд. „Дейлі Експрес“, який подає, що має не потвержену й неурядову вістку, що Гітлер, Гелбелс, Гімлер, Герінг і Борман та інші високі націсти „можуть знаходитися в підводнім човні в дорозі до Ніпону.“

ЗНИЩЕННЯ ЛІТАКІВ — Подають із Лондону, що за цілий час війни брит. і америк. літаки скинули на територію Німеччини 2,453,595 тон бомб. знишили німцям 40,822 літаків і самі стратили 26,715 літаків.

СТРАТИ СІПАРА — Канадійська Тихоокеанська Корабельна Спілка стратила за час війни 12 кораблів 193,061 тон поємности, з цілого свого тонажу 336,488 тон, такі, як Емпрес оф Бритейн, Емпрес оф Кенед, Дачес оф Атолл, Дачес оф Йорк, Монтроз, Принсес Маргарит, і 6 вантажників. Усіх страт від нім. п.човнів Союзники мали стільки, що це треба написати вісьмома цифрами, це б то в десятках мільйонів тон.

СМІЛИЙ НАПАД — У Лондоні, в Англії, шість людей, уживаючи трока від розвожена часописів, наскочили на трьох працівників ресторану, які везли гроші на візочку до банку; кинули візок з грішми на трок і втікли з 2,000 ф. штерлінгів (понад \$8,000), поранивши двох робітників ресторану.

ПРАВИТЕЛЬ НІМЕЧЧИНИ — Представником Бриганії в Комісії Чотирьох, що буде правити Німеччиною, міркують, що буде пол. маршал Сир Гарольд Р. Л. Г. Александер. Ген.- Ай зенговер мав би бути з американського боку.

ПОШТОВА МАРКА ЗА \$16 — Китаєць Пет Ло із Принца Джорджа, у Б.К., одержав реєстрованого листа з Китаю, на яким був поштовий значок вартості \$16 (\$262 китайських доларів).

ПЕРША ЗАСУДЖЕНА ЖІНКА Перший раз у своїй історії Паризький Суд Справедливості засудив на смерть жінку, Віржин Гіру, за видачу німцям жидівки під час займанщини.

ЗГОЛОШУЮТЬСЯ САМІ НА СУД — Крім Петена й інших визначних урядовців уряду Віші, перейшов із Швайцарії до Франції на суд також Пол Брідю, б. державний секретар краєвої оборони Франції.

НІМЕЦЬКЕ ЗОЛОТО — Початкові \$100 міль. німецького золота в штабах, знайдених у копальні солі америк. Третьою Армією зросли до около \$200 міль, коли зачали звозити додаткові пакки золота знайдені по ріжних місцях Серед. Німеччини.

Читайте самі, і приєднуйте нових передплатників для „Українського Робітника“

ЩЕ НАГІ ДУХОБОРИ — У понеділок, 4 травня, група „снів свободи“ з духоборської секти знову парадувала наго в Крестові, Б.К., і запалила будинок.

Бачили 20 нагих духоборів також у мосцевості Гилпін. Яка причина — ще не довідались.

ПЕРУ ПРОТИВ ЕКВАДОРУ — Перувійське військо зачало скупчуватися на кордоні Екватору, разом з гарматами, у числі около 8,000 людей.

СТАРИГАН ДВОЖОНОМ — У Монреалі арештовано за двоженство 60-літнього Жозефа Емар-да, батька 15 дітей. Перша дружина мала з ним 9 дітей, що заки він зник у 1911 році. З другою оженився в 1932 році й мав з нею шесторо дітей.

НЕ ХОЧЕ ПОЧЕСТЕЙ — Молотов відкинув почесний докторат наданий йому Каліфорнійським Університетом. Каже, що це противиться звичаю в Советській Росії. Інші провідники делегації великих держав, між ними Іден, докторат цей прийняли.

„ЗАБЕРІТЬ СОБИ ЛЯВАЛЯ“ — Паризьке радіо цитувало есп. міністра Зардонну, Хозе Фелікса, що він говорив, щоб Союзники забрали собі якнайскоріше Ляваля з еспанської території, бо він там не може залишатися.

ЗВІЛЬНИЛИ ШУШНІГА — Подає АП, що 36-а америк. піхотна дивізія звільнила з Ітер Кеслу б. франц. прем'єрів Едварда Делаяде-ра й Пола Рейнода, Моріса Гамелена й Максіма Вейганда; б. прем'єра Австрії Шушніга, б. франц. прем'єра Леона Блюма та відомого протинацістичного пастора Німолера.

ЖИВНО СМЕРТИ — Данські протинацісти по відході німців зараз зачали бігати по хатах і вилловлювати відомих співпрацівників німців. Першого дня арештовали їх около 10,000. Списки мали вже готові.

ПОРТУГАЛІЯ ЗІРВАЛА З НІМЕЧЧИНОЮ — Португалія зірвала дипл. звязки з Німеччиною й запечатала нім. посольство, консулат і Бюро Пропаганди в Лісбоні. Каже, що зробила це тому, бо вважає, що нім. уряду вже нема. Усе майно передасть новому урядові. Еспанія, оголосила, що в близькій будучині заморозить усе майно німецьке на своїй території.

ВЕРНУЛИ ГРОМАДЯНСЬКІ ПРАВА — Краєвий секретар Британії Морисон оголосив, що в Злученім Королівстві назад повернені людям громадянські права й громадянина вже не можна взынати без суду.

КАРДЕН РОЗЧАРОВАНИЙ А.И.А. Карден, б. міністр у кабінеті Кінга, що зрезигновав через перепис, зачав творити Партію „Краєвого Фронту“ в провінції Квебек, і оголосив, що замір свій залишає, бо слабий був відгук. Він хотів звести водно, казав, на рівних правах громадян Квебеку. Отже, щоб ще більше не розбивати населення на партії, він нової партії творити не буде.

УВАГА МОНТРЕАЛ!

ВЕЛИКИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КОНЦЕРТ у НЕДІЛЮ, 20 ТРАВНЯ
О 3-ій год. По ОБІДІ в ЗАЛІ МОНЮМЕНТ НЕШОНАЛ ТЕАТРУ
— ПРОГРАМА: —
УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИ ТАНКИ — СКРИПКОВЕ СОЛЬО
ПРОФ. В. ГРЕСЬКА
УКРАЇНСЬКИЙ КВАРТЕТ: Й. Марцінюк, Сидір Решетило, Анна Якович, і Наталя Випрук.

Відспівають Серію Народних Пісень.
ПРОФ. ВАТСОН КИРКОННЕЛ

Буде промовляти запрошений гість, Проф. Ватсон Кирконнел перший раз до Української колонії міста Монреалу.
Не буде ніякої збірки на залі під час концерту.

● ВСТУП: Вільна датка

ШКОЛА УКР. ТАНКІВ:
П. Р. Яворський - Директор

ВОЄННІ СТРАТИ

СТЕФАНКО ІВАН ПЕТРО, кпр. із Шапльо в Онт., ранений
ЛУПКОВСЬКИЙ ФРАНКО АНТІН, ряд. із Гемилтону, помер із ран

ВОЛЯНЕК ПЕТРО, ряд. із Вал Д'Ору в Кве., важко ранений
НИМИЛОВИЧ ГЕНРИК, рядовик із Лембергу в Саск., важко данений

ЦАРУК ВАСИЛЬ, рядовик з Плезент Говму в Ман., легко ранений

БУРЯН ОТТО, рядовик із Нью Вестмистери в Б.К., убитий у бою

ЛІСОВИИ ФРЕДЕРИК, рядовик із Денбури, в Саск., убитий у бою

ТБЕРДОХЛІБ МИКОЛА, рядовик із Гадтсу в Алті, ранений
КОСТИВ ІВАН ФРЕДЕРИК, рядовик із Мавнтейн Ровду в Ман., ранений

БОЙЧУК ФЕДЬ, стрілець із Стінену в Саск., легко ранений
АНДРОНИК ГЕНРИК, рядовик із Брендону в Ман., ранений, але в службі.

ГАЙДУК ЮРІЙ ПАВЛО, рядовик із Вернону в Б.К., ранений, але на службі

КОЛАГАН ІВАН АНТІН, рядовик із Монреалу, легко потовчений

СЕНИК ВОЛОДИМИР, рядовик із Палл Риверу в Ман., помер.

ФЕДЮК ВАСИЛЬ, рядовик із Ввеланд Джонкшан в Онт., ранений

ГНУС САМІЛО ЕМІЛІАН, рядовик із Кемрозу в Алті, ранений

ГРАНКОВСЬКИЙ ІОСИП, сарджент із Виннипегу, не вернув

СТОЙКА ІВАН, рядовик із Форт Риверу в Ман., не вернув

ШУШВАЛЬ МИКОЛА, моряк із Ріджайни, не вернув із моря

ЗУБАК ЮРІЙ АДАМ, ф.о. з Кемулсу в Б.К., не вернув

ЛАВРИШИН ВАСИЛЬ, розвідчик із Торонта, Онт., убитий

ФРАНЧУК МИХАЙЛО, рядовик із Армстронгу в Онт., по-важно ранений

ДУБЕЛЬ ВОЛОДИМИР ВАСИЛЬ, рядовик із Торонта. Онт., важко ранений

КОЛЦУН ВАСИЛЬ, рядовик із Гилберт Плейнс у Ман., ранений

ЛУЦЯК ДМИТРО, рядовик із Бегревилу в Алті., ранений

КОСТАЛЬ ТОМА ЕДВАРД, л.-капр. із Гвелфу в Онт., легко ранений

БОЖАК ГРИЦЬКО ГРИГОРІЙ, рядовик із Виннипегу, убитий у бою

БРИКСА СТЕПАН, рядовик із Ввест Бенду в Саск., убитий у бою

СВІРГУН ЛЕОНАРД, рядовик із Кенори в Онт., ранений

РУЧАК ІВАН, сарджент із Іст Говк Лейку в Онт., помер

БАРАНЕЦЬ ІОСИФ, рядовик із Боти в Алті., поважно ранений

СТАДНИК ВАСИЛЬ, гармаш із Гейзелклифу в Саск., легко ранений

СИМЧИЧ ІВАН, л.-капраль із Дафину в Ман., важко ранений

ГАЙОВСКИЙ ВОЛОДИМИР, рядовик із Ввиндзору, Онт., ранений

ТКАЧ ІВАН, капраль із Ввинпегу, Ман., ранений

СОКАЛЮК МИКОЛА, стрілець із Денбури в Ман., ранений

ІЛЮК АНТІН, рядовик із Менвілю в Алті., ранений

ГОЛИК, ЮРІЙ, рядовик із Спрингвелу в Ман., легко ранений

ТРУМАН ЗАЧИНАЄ ШАДИТИ

Закінчення війни в Європі зродило питання зменшення виробництва, отже й бюджет у ЗДА, який має вносити 83 білйони доларів, з того 70 білйонів на війну. Маючи це на увазі, президент Труман зажадає від Конгресу обрізати воєнні витрати на 7 білйонів і 440 тисяч доларів. Найбільше морській комісії, що дбає про будову кораблів, бо аж 7 білйонів. Таксамо мала б бути розв'язана в червні Цивільна Оборона, яка зідала річно \$369 міль. Крім того, говорив президент Труман на пресовій конференції, він має на увазі також інші зменшення витрат, які щойно обмірковують.

МЕТЕОР-ВЕЛИКАН, ЧИ ЩО?

Від берега Нью Джерзі, у ЗДА, до Аннаполісу напрудні, видно було величезну „блискавку“, чи може „вбух“, невідомо якого походження. Федеральні урядовці з Філадельфії шукають, що це таке було. Філадельфійське електричне бюро й поліційні станиці вздовж атлантийського берега в Делавар, Нью Джерзі й Мериланді закидали телефонічними запитами що це було. Оповідали мешканці Квейк Сіті, що наперед вони побачили блискавку в піднебесних просторах а дальше почули, як трясуться доми, немов по яким величезнім вбуху. Блискавка була на около 20 стіп широка, синьої барви, а в ній видно було летючі відломки. Ціле небо засніло немов вдене.

Директор Планетаріум Фелс, Д-р Маршал каже, що це, можливо, був „боліт, найбільший рід метеору.“ Метеори того роду, каже летять зо швидкістю від 5-20 миль на секунду й, буває, що мають і по 1,000 миль у промірі.

ЗМЕНШИЛИ ЦУКРОМ — За оголошенням Ради Цін, у Канаді зменшено пайку цукру для особи з 14 фунтів до 9 фунтів, це б то зменшено 5 ф. на рік. Перша зменшена пайка зачнется в червні, ц.р. Менше цукру будуть видавати також пекарням, винярням, ресторанам, гостиницям і т.д. У вересні буде знову 2 ф. на особу, щоб можна на р о б и т и скільки можливо консерв. У жовтні буде 1 ф., у грудні знову 2 ф. Купони на консервування залишаються незмінні.

Вісти з Торонта

Святкування Перемоги — Мин. понеділка, на другій день українського Великодня, оголошено урядово, що Німеччина підписала безумовну піддачу. Місто зараз збожеволіло. У фабриках, майстернях і інших установах робітники зачали покидати працю ма виходити на вулиці. Кричали, іздили троками, повівали прапорами та взаємно себе поздравляли. З повітря літаки розкидали летючки з програмою святкування Дня Перемоги й закінченн я війни в Європі. За одне тільки переполудне, зараз по оголошенні кінця війни, до одної тільки лічниці в Торонті привезено 18 поранених.

Ректор Інституту ім. Шептицького — Ректором Виховного Інституту БУК ім. Митрополита А. Шептицького в Торонті Єпископський Ординаріят у Ввинпегу йменовав — **Всеч. о. Миколу Кушнірика**. На становищі цім Всеч. о. Кушнірик має завдання виховувати наше юнацтво на добрих членів Церкви, держави й добрих українців. Думаємо, що кращого добору Єпископська Канцелярія зробити не могла. Поздравляємо о. Ректора й бажаємо йому якнайкращи осягів.

Госці в Редакції — Подорозі до рідні в Содбури, до нашої редакції загоствив сарджент Володимир Сарматюк, член С.Г.Д., спочатком війни зголосився добровільно до служби за морем. Дослужившись ступня сарджента, п. Володимир Сарматюк служив в Вишкільнім Корпусі, як інструктор. Тепер приїхав до Канади на 30-денну відпустку, вислуживши за морем поверх 5 років, і около 10 місяців на фронті. Бажаємо п. Сарматюкові як найвеселішої відпустки.

Особисте — Подає Канцелярія адв. Й. Даньковича, що в Верховнім суді Онтерія відбулась у понеділок, дня 30 квітня розводова розправа Андреа Вовчука, позиваючого, проти Катерини Вовчук і Адама Мора, запізваних, і суддя справу вирішив потверджуючо. Це б то, Андрю Вовчук і Катерина Вовчук зістали правно розведені.

Збольшевичені духовники — Пресвітеріянські духовники з Торонтонського й Кінгстонського Синоду прийняли безспротиву доклад з похвалами для комунізму й шцей вихвалили докладчиків, духовників Ф. Лосонові, гучну подяку. А говорив цей Лосон, що війна, мовляв, швидко докочується до кінця й скоро переміниться з війни держав в війну кляс, яка буде дуже завзята. Комунізм стане світовою силою. Ше за нашого покоління, говорив докладчик, комунізм може стати новою пролетарською релігією. І нарешті говорив той новий пророк пресвітеріянський що „суспільні ідеали комунізму е вражаюче подібні до християнського Євангелія.“

Редактор повернув із Гримзбі Біч — Мин. неділі, на Великдене, ред. „У.Р.“, Мих. Гетьман і його дружина іздили з рефератом до Гримзбі Біч, де місцевий Кіш С.Г.Д. святкував роковини Проголошення Гетьманства в Україні в 1918 році. Інший реферат виглосив о. проф. Лєсюк, із недалекого

манастиря оо. Василян у Гримзбі, загоствивши в товаристві Брата Адріяна.

Австрійці проти Реннера — Осередня вільно-австрійського руху видала заяву, в якій зголошує свою опозицію до створеного Москвою тимчасового уряду Австрії під кермою Д-ра Реннера. Заява, каже, що Д-р Реннер пропагував „Аншлюс“ з Німеччиною, ще в 1918 році, і ніколи пізніше того не відкликав, тому не може бути головою нового австрійського уряду.

„Надійні“ брати — Три брата Ввалтенбері, літ 16, 17 і 18, признались до влому до дрорурері Джорджа Смита при Ст. Клейр Евню Ввест, звідки вкрали цигари, цигарки, гуму до жвапня й \$3 мідяками. До крамниці влізли розбивши скляні двері. Покрадені річи мали, коли їх поліція арештовала, у своїх кешнях.

Не вільно цілуватися при людях — Приїхав летунський старшина до міста, на відпустку, по численних бомбових виправах на ворожу територію. Йому назустріч вийшла його рідна дружина й обидвоє кинулись до себе, обійнялись і поцілувались. Доні стояли з боку й ждали на свою чергу. Підходить до вітаючихся двірцевий урядовець в однострої, торкає старшину в рямя й кричить: „Коли тобі захотілось таке робити, то йди собі надвір і там роби!“ Підстаршина став немов в нього грім ударив. Але здержався й сказав тому „череватому темнякові“, що хай подякує своєму вікові (около 60 років), що він йому не відповідає по волячки. Таких, каже старшина, було більше на двірці, що цілувались, але він чомусь причепився тільки до нього.

ГУД ПЕРЕДБАЧАЄ ВІЙНУ З РОСІЄЮ

Подає КП, що посадник Монреалу, Камійен Гуд, промовляючи на передвборчім вічу Блюку Попюлер, як його чинний голова, у залі Пале Монтком у Квебеку-місті, сказав, що він „не буде здивований“, коли канадійцям скажуть залишатися в Європі „бити наших сьогоднішніх союзників по Дні Перемоги.“

Хтось із залі закричав: „Росія“? Гуд відповів: „Пощо їх називати, коли ви їх так легко пізнаєте?“ Шождо свого заліку до мешканців Монреалу, щоб знехтовали урядові правила про реєстрацію, Камійен Гуд відповів, що він робив те саме, що робили ліберали в 1917 році, защо його посадили на чотири роки до табору а лібералам дали владу Про партію Національного Фронту Кардена говорив п. Гуд, що це партія замаскованих лібералів яку фінансують ті, що бажають бачити французьких канадійців розеднаними.

ОБЕЗПЕЧЕННЯ ВІД: вогню, на автомобілі, від неслуги, нещасливого припадку, на життя.
За всякими інформаціями адавайтесь до:
TORONTO INSURANCE SERVICE
414 Бей Стріт (ріг Бей і Квін), Торонто, Онт.
І. Матчиский; А.М. Котелько.
ТЕЛЕФОНИ: Офіс: WA. 9700
Помеш.: LL. 8074